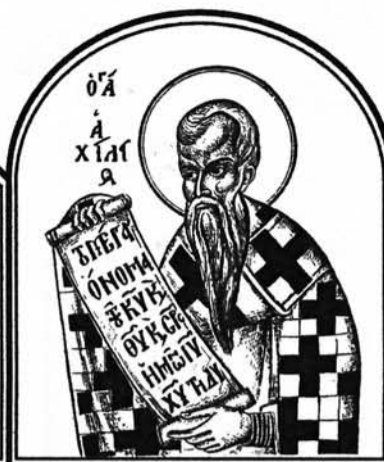

ΑΓΩΝΑΣ

“Αγωνίζου τον καλόν αιώνα τῆς κρίσεως” (Α΄ Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΓ' - ΔΡ. ΦΥΛΛΟΥ 154 - ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010

ΙΑΝΟΣ (διπλοπρόσωπος) Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ;

Με Ιταμότητα το σημερινό, [17-2-2010], έκτακτο Πατριαρχικό Ανακοινωθέν, σχετικά με την υπόθεση του αμετάκλητα καθαιρεθέντος υπό της καθημένης Δικαιοσύνης πρώην Αττικής, κ. Παντελεήμονα, όπου ως μη όφειλε και όλως αντι/Κανονικά, ασκεί ωμή παραδιοίκηση και επέμβαση στα εσωτερικά της αυτοκέφαλής Εκκλησίας της Ελλάδος, και την «καλεί, όπως μη χωρήσει εις την πλήρωσιν των δημιουργηθεισών δύο Μητροπόλεων πριν η εκκρεμούσα διαδικασία της εκδίκασης της περί ης πρόκειται προσφυγής εις αυτό». Όμως, «μη ειδώς ο λέγει», γιατί δεν υπάρχει, από Νομο/Κανονική έποψη, εκκρεμούσα εισέτι διαδικασία εκδίκασης προσφυγής του κ. Παντελεήμονα στο Φανάρι, και να πάψει επί τέλους να ασχολείται με τα εσωτερικά θέματα της Ελλαδικής Εκκλησίας.

Η Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ελλάδος κατά τον Πατριαρχικό Συνοδικό Τόμο του 1850, **αυτοδιοικείται** «με ιερά Σύνοδο υπό την προεδρία του εκάστοτε Ιερωτάτου Μητρο-

πολίτου Αθηνών», και με το, εν συνεχεία, ειδικό καθεστώς «της Νόμου κρατούσης Πολιτείας - Σύστημα Διοίκησης Συναλληλίας», και τα όσα εντελώς αντι/Κανονικά και παράνομα υποστηρίζονται, εν γνώσει της αναληθείας, από το Φανάρι, εμφανίζουν ωμή παρέμβαση και βάρβαρη άσκηση παραδιοίκησης στα εσωτερικά άλλης Αυτοκέφαλής Εκκλησίας. Όλα αυτά τα τραγελαφικά υποστηρίζόμενα με «Φαναριώτικη διάλεκτο» από τον Οικουμενικό Θρόνο με αναγκάζουν, υπό το βάρος της **ΕΥΘΥΝΗΣ** του Ορθόδοξου Ιερωμένου και Θεολόγου, να διατρανώσω φωνή Νομο/Κανονικής διαμαρτυρίας για τα παρακάτω.

α.) Ο Οικ. θρόνος ουδεμία εξουσία έχει να επεμβαίνει στα εσωτερικά της Αυτοκέφαλής Εκκλησίας μας κατά τις σαφείς και κατηγορηματικές διατάξεις των Θείων και Ιερών Κανόνων, παρά μόνον όταν του ζητηθεί τούτο, και ιδίως σε περιπτώσεις προσφυγής, των τότε Μητροπολιτών του Οικ. Θρόνου των «*Νέων Χωρών*», επί τελεσιδίκων δικαστικών *συνέχεια στην 2η σελίδα*

ΠΟΣΟ ΚΟΣΤΙΣΕ Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ;
σελ. 8

ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

- **ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟ ΞΕΡΟΥΜΕ;**
σελ. 7
- **ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΑΝΑΞΙΟΣ... ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΜΕ ΣΚΥΜΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΙ**
Μ. Θεοδωράκης
σελ. 7

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

του Στ. Λαγουρού

• «Ο **ΒΛΕΠΕΙΣ** γράψον εις βιβλίον και πέμψον ταις επτά Εκκλησίαις... και μη σφραγίσης τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· ο καιρός γαρ εγγύς έστιν» (Αποκ. Α, 11, ΚΔ', 10).

• **ΜΗΠΩΣ** η εποχή που διανύουμε είναι αυτή για την οποία αναφέρεται η Προφητεία της Αποκαλύψεως «ο καιρός γαρ εγγύς εστιν»; Μήπως πρέπει να γράψουμε, να φωνάξουμε, να διαμαρτυρηθούμε, να στείλουμε παντού μηνύματα για αφύπνιση και ξεσηκωμό και να σηκωθούμε απ' τον καναπέ εμείς οι χριστιανοί;

• **ΤΙ ΑΛΛΑ** χειρότερα πρέπει να περιμένουμε για να κατακυλιθούμε στο έρεβος του αφανισμού, όταν ένας «εισαγγελέας», το όνομά του **ΦΛΩΡΙΔΗΣ**, θεσμικός λειτουργός στον ευαίσθητο χώρο της Δικαιοσύνης, έφθασε να έχει τόσο μίσος για το **ΣΤΑΥΡΟ** του Χριστού; Απρόκλητα και ανενδοίαστα να προκαλεί από έδρας την δικαστή απαιτώντας το ανήκουστο, να αφαιρέσει το **ΣΤΑΥΡΟ** που φορούσε γιατί... επηρεάζει τη δίκη;

(Μωυσέως Μοναχού, περ. Χρ. Βιβλιογραφία).

• **ΤΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ** περιμένουμε όταν μία μειοψηφία «ιοβόλων όφρων», «εκκλησιομάχων, με αβυσσαλέες ψυχοπαθολογικές ασθένειες», προσπαθούν να αποκαθλώσουν σύμβολα και αρχές που διατηρήσαν τούτο το γένος των Ελλήνων όρθιο μετά από τόσους διωγμούς, πολέμους, ξεριζωμούς και κατατρεγμούς;

• **ΠΟΤΕ** θα ξυπνήσουμε για να καθαρίσουμε το χωράφι μας, όσο δύσκολο κι αν φαίνεται, από φίδια, σαπρόφυτα και δηλητηριώδη ερπετά;

• **ΑΛΛΟ** να έχεις μειοψηφούσα διαφορετική άποψη (σεβαστή) και άλλο να ζητείς την παθογένειά σου να την επιβάλεις διά της βίας στην συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού...

• **ΟΥΤΕ** οι Οθωμανοί δεν μισούν πια τόσο απροκάλυπτα τα σύμβολα και την Εκκλησία του Χριστού όσο τα ντόπια πολιτικά σαπρόφυτα του «εκσυγχρονισμού» και της «προόδου».

• **Η ΕΚΚΛΗΣΙΟΜΑΧΙΑ** των *συνέχεια στην 2η σελίδα*

ΠΟΤΕ ΣΕ ΕΙΔΑΜΕ; Ούτε αμφιβολία...

Πολλές φορές το ίδιο ερωτηματικό. Πότε; Πότε; Πότε; Περισσότερες από δέκα φορές συναντάμε το «πότε;» στην περικοπή της μελλούσης κρίσεως. Πότε; Κι ο άνθρωπος σήμερα ρωτάει πολλές φορές με αγωνία «πότε;». Τα περισσότερα «πότε;» βρίσκονται στα στενά πλαίσια του παρόντος βίου.

- Πότε θα τελειώσει η περιπέτειά μας;
- Πότε θα επιστρέψω ο άνθρωπός μας;
- Πότε θα λήξει το δράμα μας;
- Πότε θ' απαλλαγούμε από τον πόνο μας;
- Πότε θα λυθεί το πρόβλημά μας;
- Πότε θα τακτοποιηθεί το παιδί μας;
- Πότε θα παντρευτεί η κόρη μας;
- Πότε θα ζήσουμε κάπως καλύτερα, χωρίς αγ-

χος, χωρίς αγωνία;

- Πότε;...

Για τον πιστό χριστιανό υπάρχει ένα άλλο «πότε;». Με αυτό κλείνει το στάδιο του παρόντος και ανοίγει το άπειρο του μέλλοντος.

Πότε θα δούμε τον Κύριο;

Το «πότε;» αυτό δεν είναι ούτε αμφιβολία ούτε περιέργεια. Δεν αμφιβάλλουμε, ότι ο Κύριος θα έλθη. Και δεν αμφιβάλλουμε, διότι ο Κύριος όχι απλώς θα έλθη, αλλά θα ξαναέλθη. Όταν κάποιος ανοίγει καινούργιο δρόμο και έρχεται την πρώτη φορά, είναι σίγουρο, βέβαιο 100%, ότι μπορεί να έλθη και δεύτερη φορά.

Ο καινούργιος δρόμος λέγεται Παρουσία του Θεού. Τον άνοιξε ο Χριστός με την ενανθρώπησή Του. Έγινε άνθρωπος. Ήλθε στον κόσμο ο Θεάνθρωπος. Αφού, λοιπόν,

«Πότε σε είδομεν;» (Ματθ.25,37)
του Αρχιμ. Δανιήλ Γ. Αεράκι

ΕΞΩΔΙΚΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΡΧΗΣ
σελ. 8

έκανε το δύσκολο, δεν θα κάνη το εύκολο;

- Το δύσκολο ήταν η πρώτη Του παρουσία. Το εύκολο είναι η Δευτέρα παρουσία Του.
- Το δύσκολο ήταν να γίνη αυτό που δεν ήταν. Δεν ήταν άνθρωπος και έγινε. Το εύκολο είναι να έλθη όπως είναι, ως Θεάνθρωπος. Δεν χρειάζεται τώρα να γίνη κάτι, που δεν είναι, προκειμένου να *συνέχεια στην 6η σελίδα*

Η ΧΛΙΑΡΗ ΚΑΙ ΑΚΑΡΠΗ ΠΙΣΤΗ

του Χαρ. Γ. Κοντού

πίστη οδηγεί στην ολοκληρωτική άρνηση. Όταν βρίσκεσαι στο χείλος του κρημιού δεν μπορείς να πεις ότι θα πέσεις λίγο! Το πέσιμο στον κρημιό ακρίβεια, στο τέρμα του. Η πίστη στο σαρκωμένο Λόγο (Χριστό) του Θεού είναι απόλυτη, όπως ο κρημιός. Όποιος δεν πιστεύει εκατό τα εκατό, δεν πιστεύει καθόλου. Η πίστη δεν είναι πράγμα που διαιρείται και μπορούμε έτσι να πάρουμε ένα κομμάτι. Η αίρεση ουσιαστικά είναι μέρος-κομμάτι πίστης! Γι' αυτό αντιμαχόμαστε τον Οικουμενισμό.

- Αν ο άνθρωπος μπορεί, σε άλλα ζητήματα, να κάνει συμβιβασμούς, στο θέμα της πίστης του πρέπει να είναι απόλυτος. Στο χριστιανό που κατέχει την τέλεια διδασκαλία και ζωή (ορθοδοξία & ορθοπραξία) έχει εφαρμογή ο κανόνας: ή όλα ή τίποτα. Μέση κατάσταση δεν υπάρχει. Πίστη με ποσοστά - κομματισμένη δεν είναι πίστη. Η λίγη

- Ο Χριστιανισμός (Ορθοδοξία) είναι η πλήρης αλήθεια. Αποκαλύφθηκε, δόθηκε στην ανθρωπότητα για να την μεταβάλει σε σκέψη και πράξη. «Και ο Λόγος σάρξ εγένετο». Δεν είναι κυριακάτικος (7-10 π.μ.) ο Χριστιανισμός. Η μετά θάνατο ζωή κερδίζεται ή χάνεται από τούτη τη ζωή. Σημασία μεγάλη έχει η πρακτική εφαρμογή των χριστιανικών αρχών. Χριστιανική πίστη και αντιχριστιανική ζωή σημαίνει αντίφαση, σχήμα οξύμωρο. Ο συμβιβασμός είναι η κυριώτερη εκδήλωση της ψεύτικης πίστης του πιστού με *συνέχεια στην 3η σελίδα*

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ ΠΟΤΕ ΘΑ ΕΡΘΕΙ Ο ΕΠΘΕΩΡΗΤΗΣ;

ΡΩΤΑΜΕ! ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ; Προσεχώς

ΙΑΝΟΣ (διπλοπρόσωπος) Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ;;

συνέχεια από την 1η σελίδα

Αποφάσεων των Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων της Ελλαδικής Εκκλησίας.

Τούτο αποδέχεται αναντίρρητα και το Φανάρι με την κατηγορηματική δήλωση του Αρχιγραμματέα της Ι. Σ. του Οικ. Πατριαρχείου π. Ελπιδοφόρου, [13-2-2010], η οποία μεταξύ άλλων έχει ως εξής: «... Η διαφοροποίηση στο θέμα της δυνατότητας ή μη Δευτεροβάθμιας εκδίκασσης της υποθέσεως του τέως Αττικής, οφείλεται στο γεγονός ότι το Πατριαρχείο μας κρίνει τα πράγματα αυστηρά επί τη βάσει των ιερών Κανόνων, ενώ η Εκκλησία της Ελλάδος υποχρεούται να κινείται στο πλαίσιο του καθεστώτος της Νόμου κρατούσης Πολιτείας, υπό το οποίο διέπεται».

Κατόπιν τούτου ευλόγως ερωτάται: Τότε προς τί, και γιατί η πρόσφατη αυτή ιταμιά νέα απαράδεκτη Νομο/Κανονικά έκτακτη ανακοίνωση του Οικουμενικού Θρόνου; **Ιανός, λοιπόν, ο Οικουμενικός Θρόνος;**

β.-) Τέτοια περίπτωση δεν υφίσταται στην υπόθεση του πρώην Αττικής κ. Παντελεήμονα, διότι δεν δικάστηκε και καταδικάστηκε τελεσίδικα από τα εκκλησιαστικά δικαστήρια, ώστε να έχει δικαίωμα να ασκήσει ΕΦΕΣΗ προς τον Οικουμενικό Θρόνο, [έστω και στη δυνητική(;) ακόμη περίπτωση του αρθρ. 44 παρ. 2 του ν.590/77], γιατί δεν υπήρξε ποτέ, ούτε και ήταν σήμερα Μητροπολίτης των νέων χωρών ο κ. Παντελεήμων.

γ.-) Η ποιινή της καθαίρεσης στον κ. Παντελεήμονα επεβλήθη από την καθήμενη Δικαιοσύνη, ως είχε δικαίωμα βάσει της «Νόμου κρατούσης Πολιτείας - Σύστημα Διοίκησης Συναλληλίας, [αρθρ. 16 του ν.590/77], και την τελεσίδικη αυτή καθαιρετική Απόφαση της καθήμενης Δικαιοσύνης η Εκκλησία του Ελληνικού Κράτους όφειλε, άνευ αντιρρήσεως, το αρμόδιο Εκκλησιαστικό δικαστήριο, στο οποίο υπαγόταν ο κατηγορούμενος κατά το χρόνο τέλεσης του σοβαρού Ποινικού παραπτώματος, [αρθρ. 143 παρ. 2 του ν.3528/07 «Υπαλληλικός Κώδικας - Πειθαρχικών Δίκαιο», ήτοι, το Πρωτοβάθμιο Συνοδικό Δικαστήριο, το οποίο και εκτέλεσε «άνευ ετέρας τινός διαδικασίας» της καθαίρεση του αμετάκλητα καταδικασθέντος Μητροπολίτη, και «ανεκοίνωσε τούτην πάραυτα στον ανακοινώσαντα την Ποινικήν απόφαση Εισαγγελέα» [ν.5383/32 αρθρ. 160].

Τούτο σημαίνει, ότι δεν υπήρξε σύγκληση του Πρωτοβαθμίου Συνοδικού Δικαστηρίου με αντικείμενο αυτή ταύτη την υπόθεση του κ. Παντελεήμονα, ώστε να έχει Νομο/Κανονικό δικαίωμα ο, κ. Παντελεήμων, να προσφύγει περαιτέρω, αλλά την υποχρεωτική προσυπογραφή - αποδοχή της νόμιμης και αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης καθαίρεσης του κ. Παντελεήμονα από την καθήμενη Δικαιοσύνη, στην οποία, σημειωτέον, προσέφυγε ο ίδιος ο κατηγορούμενος, και ενώπιον της οποίας ζήτησε την δικαίωσή του, οπότε «παν στόμα σφραγίσεται», και οποιαδήποτε περαιτέρω προσφυγή του κατηγορουμένου κρίνεται ως πύσχουσαν από ΑΘΕΡΑΠΕΥΤΗΝ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ και ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ.

Όταν προέκυψε το θέμα υποβολής Εφέσεως του, κ. Παντελεήμονα, προς τον Οικ. Θρόνο, είχα αναφερθεί με άρθρο μου στην περίπτωση της ΕΦΕΣΗΣ, υποστηρίζοντας: α.-) Ότι δεν έχει ουδεμία Νομο/Κανονική βάση. β.-) Ότι έχει υποβληθεί με σκοπό την καθυστέρηση, γ.-) Ότι το Πατριαρχείο δεν έχει ουδεμία αρμοδιότητα, και αν αποτολμήσει κάτι τέτοιο θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στην Ελλαδική Εκκλησία. δ.-) Ότι η ΔΙΣ οφείλει να την θέση στο Αρχείο «ως πάσχονσαν από ΑΘΕΡΑΠΕΥΤΗΝ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ». Προς τούτο δε αναφέρονταν και τα απαραίτητα εκείνα Νομο/Κανονικά στοιχεία - ντοκουμέντα.

δ.-) Για ποιο λόγο δεν «υφίσταται πλέον η Μητρόπολη Αττικής»; Η Μητρόπολη αυτή είναι εδώ και χρόνια Νομο/Κανονικά περιχαρακωμένη, και για να διχοτομηθεί, θα πρέπει να υπάρξουν σοβαροί Θρησκευτικοί και Εθνικοί λόγοι. Και δεν υπάρχει, επειδή η Κυβέρνηση έκανε δεκτό το αίτημα της Ιεράς Συνόδου, που δεν είχε δικαίωμα να το υποβάλλει;

Αν και απαγορεύεται από τους Θείους και Ιερούς Κανόνες η διχοτόμηση των Μητροπολιτικών περιφερειών, εν τούτοις, αν τούτο καταστεί αναγκαίο, θα πρέπει να το ζητήσει ο οικείος Επίσκοπος με δεδαικωμένη πρόταση του προς την Πολιτεία, μέσω της Ιεράς Συνόδου, [επί Βυζαντινής εποχής γινόταν απ' ευθείας από τον Επίσκοπο προς τον Αυτοκράτορα].

Η Ιερά Σύνοδος δέχεται τέτοιες προτάσεις, τις αξιολογεί, και εάν υπάρχει αποχρών λόγος, ενεργεί τα περαιτέρω. Στην προκειμένη περίπτωση συνέβη το εξής: λίαν αντί/Κανονικό. Διαγράφεται από τα εκκλησιαστικά κατάστιχα και διχοτομείται, μια κενή Μητροπολιτική περιφέρεια που ανήκει σε ένα Μητροπολίτη, εν αγνοία του!! Όλα αυτά είναι ανήκουστα τερτίπια και τέτοιες αταξίες δεν επιτρέπονται στην Εκκλησία, γιατί «ουκ έστιν ακαταστασία ο Θεός, αλλά ειρήνης» [Α' Κορ. 14, 33].

Εδώ λοιπόν υπάρχει σοβαρό πρόβλημα, που αν δεν προσεχθεί θα δημιουργήσει σοβαρές Νομο/Κανονικές ανωμαλίες, γιατί ζητείται η δεδαικωμένη απόφαση του οικείου Επισκόπου για τα περαιτέρω, και αυτός, κατά την Πολιτεία, είναι ο κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ, [Απόφ. Υπ' αριθ. 1028/1993 της Ολομέλειας

του ΣΤΕ, σελ. 9], όπου έγινε δεκτόν, «ότι νόμιμος και εν ενεργεία Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Αττικής είναι ο κ. Νικόδημος». Την ίδια άποψη έχει, και στην οποία μάλιστα στηρίχτηκε κάνοντας χρήση της, και [η υπ' αριθ. 4603/11-5-2007 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, σελ. 30], που δικαιώνει για δεύτερη φορά την νομιμότητα του κ. Νικόδημου «ως νόμιμου και εν ενεργεία Μητροπολίτη της Ιεράς Μητροπόλεως Αττικής!!».

ΠΡΟΤΑΣΗ: Αν είναι δυνατόν να υπερπηδηθεί Νομο/Κανονικά το μεγάλο αυτό εμπόδιο που ακούει στο όνομα Νικόδημος, θα πρέπει, κατά την ταπεινή μου γνώμη, να πληρωθεί πρώτα η Μητρόπολη Αττικής, και στο όνομα της Μητρόπολης Αττικής να γίνει πρόταση προς την Πολιτεία, δια της Ιεράς Συνόδου, από τον οικείο Μητροπολίτη για διχοτόμηση με την δικαιοσύνη, είτε λόγω της μεγάλης εκτάσεως της Μητροπόλεως και του υπερπληθυσμού εξ' απίσης της αστυφιλίας, είτε λόγω του μεγάλου μεταναστευτικού ρεύματος και προβλήματος που αντιμετωπίζει η Χώρα μας, και ιδίως η περιοχή της Αττικής, είτε οποιαδήποτε άλλη δικαιολογία εξευρεθεί.

Εφ' όσον κάπως έτσι μπορούν να μπλωθούν τα πράγματα, τότε να γίνει η εκλογή Μητροπολίτη στο υπόλοιπο Αττικής. Η περιχαρακωμένη Νομο/Κανονικά Μητρόπολη Αττικής πρέπει να μείνει, ως όνομα, και μετά την διχοτόμηση. Έτσι, έχω την εντύπωση, ότι θα αποφευχθούν τα δύσκολα, αλλά και αν ακόμη προκύψουν θα αντιμετωπιστούν ανώδυνα, και βέβαια πάντοτε, ανάλογα και με τη θέση που θα λάβει ο Σεβασμιώτατος κ. Νικόδημος, διαφορετικά θα οδηγηθούμε σε πολύχρονες περιπέτειες με ανεξέλεγκτες εξελίξεις, κάτι που παρατηρήθηκε στο παρελθόν, και που το απεύχομαι.

ΠΥΡΓΟΣ ΗΛΕΙΑΣ 17^η Φ/ρίου 2010
Πρεσβύτερος ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΛΛΑΣ
Ορθόδοξος Θεολόγος
- Εκκλ/κός Συνήγορος
Επίμπος πρόεδρος
Κληρικών Ελλάδος

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

«συνασιμιστών» και ο δογματισμός των «συριζόντων» είναι το ίδιο επικίνδυνο για την επιβίωση του ελληνοισμού όσο και ο νεοφασισμός που τελευταία αναβιώνει ανησυχητικά.

• ΣΗΜΕΡΑ τα ιαβόλα έγκονά τους είναι νόμιμοι κρατικοί λειτουργοί με παχυλούς μισθούς σε όλα τα κρατικά πόστα, και στο όνομα του εθνομηδενισμού καταφέρουν καιρία πλήγματα εναντίον θεσμών, δοκιμασμένων αξιών και τρόπου ζωής του έθνους και της κοινωνίας.

• ΕΧΟΥΝ κηρύξει ανέντιμο πόλεμο εναντίον της πατρίδας, Εκκλησίας, οικογένειας, παιδείας, ήθους, πολιτισμού και συμβόλων. Ας μην υποτιμούμε την μειοψηφία τους, είναι τόσο δυναμική και καλά οργανωμένη ώστε να παρεμβαίνουν σε όλους τους ευαίσθητους τομείς με μαφιόζικους μηχανισμούς. Όχι πάντα ευδιάκριτους και αντιμετωπίσιμους...

• ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ του εβραιοαμερικάνου ανθέλληνα Κίσινγκερ, στοιχειώνει τον Ελληνοισμό. Καταλυτική η συνταγή του: «... για να υποτάξουμε τους έλληνες κτυπήστε τη γλώσσα τους, τη θρησκεία τους, την οικογένειά τους, την ιστορία τους, την παράδοσή τους. Αν όλα αυτά καταλυθούν και τα ξεχάσουν τότε θα τους υποτάξουμε για να μην φέρνουν εμπόδια στην εξωτερική μας πολιτική στα Βαλκάνια».

• Σ' ΑΥΤΗ τη «συνταγή» του εβραιοαμερικάνου Κίσινγκερ, ηθελήμενα ή αθέλητα είναι στρατευμένοι ντόπιοι πράκτορες-ανθέλληνες, που την υπηρετούν με συνέπεια και άριστο σχεδιασμό για να θάψουν τον Ελληνοισμό και τον πολιτισμό του. Η καταστροφική τους «συνειδηση» και οι πληρωμένοι κονδυλοφόροι τους κάνουν ό,τι, ουδείς των έχθρων δεν μπόρεσε να καταφέρει στην μακραιώνη Ιστορία του Έθνους και του Ελληνοισμού.

• ΠΟΛΥΚΕΦΑΛΗ Λερναία Ύδρα, ξεπετάει τις «κεφαλές» της, τη μια κατόπιν της άλλης και κανένας Ηρακλής δεν βρίσκεται να τις αποκεφαλίσει...

• ΛΙΓΑ πρόσφατα παραδείγματα δίνουν ανάγλυφη την εικόνα, πως ναρκωθετείται με τις ίδιες προδοτικές επιλογές, σε κάθε Κυβέρνηση, ο ίδιος στόχος με διαφορετικούς ανθρώπους, ο στόχος να υποδομηθεί το Έθνος, η ιστορία του και η παράδοσή του. Παρακολουθείστε μερικά ονόματα και τα «καμώματά» τους. Γιαννάκου, ..., Ρεπούση, ..., Βερέμης, ..., και η άρτι αφιχθείσα κ. Δραγώνα...

• ΕΠΕΙΔΗ η τελευταία τώρα κάνει το δημόσιο ντεμπούτο της, σας πληροφορούμε ότι ανέλαβε ως ειδική γραμματέας «Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού Εκπαίδευσης Ελληνοπαίδων».

• ΓΙΑ ΤΗΝ κυρία αυτή σε πρώτη φάση, εκτός του ότι η Ακαδημία για την παρουσία της στο Υπουργείο παρενέβη για να φύγει από το Υπουργείο, η εφημερίδα ΠΑΡΟΝ (6.12.09) μας πληροφορεί ότι: Η... δραστηριότητα της κ. Δραγώνα και τα ανθελληνικά «πιστεύω» της δεν είναι τωρινά. Εδώ και δέκα χρόνια πρωτοστατεί στον ονομαζόμενο «διδασκαλικό διάλογο Ελλήνων και Τούρκων κοινωνικών επιστημόνων».

• ΚΑΡΠΙΟΣ της συνεργασίας αυτής είναι το βιβλίο «Ελλάδα και Τουρκία - πολίτης και Έθνος - Κράτος» που καταργεί την ελληνοκότητα των ελλήνων και μας υποβιβάζει σε «φυλή» των τούρκων (!!)

• Η ΚΥΡΙΑ αυτή προχωράει ακόμα πιο πέρα! Στο απαράδεκτο βιβλίο της «Τί είναι η πατρίδα μου» (όχι η πατρίδα) αναφέρει μεταξύ άλλων, τρομακτικά ανθελληνικές απόψεις, με αποκορύφωμα ότι «δεν είμαστε Έλληνες αλλά μας... έκαναν» και ότι είναι ρασιστικό να δηλώνουμε την ελληνοική μας ταυτότητα.

• ΣΤΟ ΙΔΙΟ βιβλίο η κυρία αυτή ισχυρίζεται ότι, η Επανάσταση του 1821 αποτελούσε «επεκτατική εθνική πολιτική» των ελλήνων των οποίων η εθνική ταυτότητα «ενισχύεται αποφασιστικά από την αποσιώπηση των Ιστορικών πληροφοριών σχετικά με το μεγαλείο της Οθωμανικής

Αυτοκρατορίας» (!!)

• ΣΥΝΕΠΩΣ ο κ. Παπανδρέου επιβάλλοντας προσωπικά την κυρία αυτή στη θέση κλειδί στο Υπουργείο Παιδείας για την «εκπαίδευση των ελληνοπαίδων» υιοθετεί και τις ανθελληνικές απόψεις της.

• ΑΥΤΕΣ οι ανθελληνικές και προδοτικές απόψεις της κας Δραγώνα αποτυπώνονται επίσης στην εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» της Κυριακής 15.11.09. Εκεί σε δύο πυκνές σελίδες ξεδιπλώνεται το ανεξήγητο μίσος της... «τουρκάλας» κας Δραγώνα, εναντίον της Ελλάδας και των Ελλήνων...

• «ΔΙΚΑΙΩΝΕΙ» τους τούρκους, γράφοντας ότι η απεικόνιση του ελληνοικού έθνους «ενισχύεται από την αποσιώπηση σημαντικών ιστορικών πληροφοριών»...

• ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ το ανθελληνικό μένος της, χαρακτηρίζει την Επανάσταση του 1821 «ελληνοικό εθνικισμό που ήταν συνδεδεμένος με αλτρωτισμό και επεκτατισμό»...

• ΓΙΑΤΙ δεν της αφαιρείται η ελληνική ιθαγένεια να φύγει στην Τουρκία...; Σε ποιες περιπτώσεις ενεργοποιείται το άρθρο του Συντάγματος «για εσχάτη προδοσία»;

• ΕΤΣΙ, ενώ η Εκκλησία βρίσκεται σε απηνή διωγμό και οι πιστοί της σε ομηρεία κλειστού κυκλώματος σκοτεινών δυνάμεων, η Ελλάδα σε αποδόμηση του πολιτισμού της ιστορίας και της χριστιανικής της ταυτότητας, οι δεσποτάδες φαντάζουν αμέριμνοι...

• ΟΙ ΛΥΣΣΑΣΜΕΝΟΙ λύκοι αποδεκατίζουν το μαντρί και αυτοί συνέρχονται για να στέψουν μιτροφόρους, συμπληρώνοντας το χρυσοφορεμένο τάγμα των ένθρονων «υπερψυμένων»...

• ΕΥΤΥΧΩΣ που η «Ομολογία Πίστεως» ξύπνησε λίγο τις συνειδήσεις τους και η ανακοίνωσή τους για τους «διαλόγους» του κ. Βαρθολομαίου και των συν αυτών, αποκατέστησε λίγο το κύρος τους... Κάτι ήταν κι αυτό!

• ΚΗΡΥΞΕΤΕ μετάνοια για να υποδεχθούμε το Χριστό ως Σωτήρα για την αποστασία μας και όχι ως «κοινωνικό λειτουργό» (!)

• ΤΟΥΤΟΥΣ τους έσχατους καιρούς βιώνουμε διωγμό των συνειδήσεων μας και γι' αυτό έχουμε ανάγκη επείγουσα να δούμε πρώτα Εκκλησία αγιοπνευματικής ζωής και έπειτα «κοινωνικής» δραστηριότητας. Έχουμε ανάγκη παραδείγματος θυσιαστικού των ποιμένων μας. Έχουμε ανάγκη από Χριστό που απουσιάζει ή μάλλον έχει εξοριστεί, για την ψυχική μας θεραπεία και ενδυνάμωση, για να αντέξουμε στα ήδη επισωρευμένα δεινά και όσα έρχονται χειρότερα...

• ΣΤΑΜΑΤΕΙΣΤΕ αυτή την ακατάσχετη φλυαρία για το μονόπλευρο «κοινωνικό» έργο της Εκκλησίας, αφήνοντας ανενεργητο στα αζήτητα το «σωτηριολογικό». Προτεραιότητα ευαγγελική και ζητούμενο απροϋπόθετο!

• ΚΑΤΕΒΕΙΤΕ απ' τους υψηλούς θρόνους και οδοιπορείστε στο ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ. Απεκδυθείτε τα πολυτελή αυτοκρατορικά ενδύματα με τη λιτή αμφίεση των «σπαργάνων της φάνης»!

• ΚΑΙ ΤΟΤΕ θα δείτε το λαό να σας ακολουθεί κατά χιλιάδες όπως τον Εθνομάρτυρα Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. «Χριστό και ψυχή» έχουμε πρώτα ανάγκη και έπειτα όλα τα άλλα «προσθεθήσετε υμίν»!!

• ΤΟ ΚΟΣΜΙΚΟ φρόνημα και η εγκοσμοκρατία μας έχουν παρασύρει έξω από την «Κιβωτό» της Σωτηρίας... Συσηματισθήκαμε με τον κόσμο και τα του κόσμου...

Ο ΓΡΑΦΟΝ... ο καιρός εγγύς εστιν... Οίδα σου τα έργα, ότι όνομα έχεις ότι ζής και νεκρός εί (Αποκ. Γ, 1) απαιτεί το πνεύμα του Θεού: «Γίνου γρηγορών, και σπύριξον τα λοιπά ά έμελλον αποθνήσκειν ου γαρ ευρηκά σου τα έργα πεπληρωμένα ενώπιον του Θεού μου» (Αποκ. Γ, 2).

ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΣ
Περ. «Χρ. Βιβλιογραφία»

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Για δεκατέσσερις (14) συνεχόμενους μήνες η εφημερίδα μας δημοσίευσε τις ισάριθμες κατηγορίες του δεσπότη Λάρισας Ιγνατίου κατά του ιερομονάχου π. Ευθυμίου Τρικαμηνά – γνήσιου ασκητή και πνευματικού Πατέρα, που το είδος αυτό των πιστών κληρικών τείνει να εκλείψει στην εποχή μας – και τις αντίστοιχες απαντήσεις του κατηγορούμενου, με τις οποίες κονιορτοποιεί στην κυριολεξία τις κατηγορίες, αποδεικνύοντας ότι είναι αναληθείς, παραπλανητικές, προϊδεάζουσες δυσμενώς τους εκ του στενού περιβάλλοντος του δεσπότη μάρτυρες και επιδιώκουσες να βρουν μια νομική πατέντα που θα δικαιολογεί την καταδίκη πριν καν φθάσει η υπόθεση στους δικαστές.

Παρακολουθώντας βήμα-βήμα τις εξελίξεις αυτής της υπόθεσης, διαπιστώσαμε ότι οι καλοστημένες μεθοδεύσεις και σκευωρίες υπήρξαν τόσο πετυχημένες ώστε να χαροποιήσουν τον κ. Ιγνάτιο. Οι συνοδοικοί δικαστές, χωρίς φόβο Θεού και αιχμάλωτοι του καταραμένου «φιλιάδελφου», απέφυγαν να ερευνήσουν αντικειμενικά τις συκοφαντίες, με αποτέλεσμα την εξόντωση του δικαίου π. Ευθυμίου – τον υποβίβασαν στις τάξεις του απλού μοναχού – θυμίζοντάς μας τα λόγια του αρχιερέα

Οι δύο αγωνιστές. Ο πρώτος αφορίστηκε και ο δεύτερος καθαρεύθηκε για την Ορθόδοξη ομολογία

Καϊάφα «Συμφέρει έναν άνθρωπο απολέσθαι υπέρ του λαού» (Ιωάν. 18, 23), καθώς και του σοφού Σολομώντα που εμφανίζει τους ασεβείς να λένουν:

«13. Ας στήσουμε ενέδρες και παγίδες για να συλλάβουμε το δίκαιο – να τον εξοντώσουμε – γιατί δεν μπορούμε να τον χρησιμοποιήσουμε όπως θέλουμε. Εναντιώνεται στα έργα μας, μας κατακρίνει με δριμύτητα σαν παραβάτες του θείου νόμου. Μας δυσφημίζει χαρακτηρίζοντας ως εσφαλμένη την αγωγή μας και την νοστοροπία μας...

14. Έχει γίνει καθημερινός μας έλεγχος, της νοστοροπίας και της συμπεριφοράς μας.

15. Διότι η ζωή του δεν είναι ίδια με των άλλων ανθρώπων. Διαφορετικοί οι δρόμοι και οι τρόποι της ζωής του ...

21. Αυτά τα πονηρά σκέφθηκαν οι ασεβείς και πλανήθηκαν, διότι τους έχει τυφλώσει πλέον εξ ολοκλήρου η κακία τους». (Σ. Σολομ. 2, 12-15 & 21).

Μόνο ένοχες, εμπαιχθείς και αμετανόητες συνειδήσεις μπορούν να ενεργούν όπως στην προκειμένη περίπτωση. Τυφλωμένες από τον δεσποτικό εγωισμό, αδυνατούν να κατανοήσουν, ότι ο Χριστός, που κατά παραχώρηση επέτρεψε να καταλάβουν θρόνους και εξουσίες, δεν εμπαιχτείται. Αφήνει τους πιστούς του δούλους να διωχθούν, να βασανισθούν, να συκοφαντηθούν, να φυλακισθούν, να εμπαιχθούν και σαν χρυσός σε χωνευτήρι να καθαρισθούν για να λάβουν τον αιώνιο μισθό του δικαίου. Δεν ξεχνάει όμως και τους «κακούς γεωργούς», τους άλλοτε και τους τωρινούς, οι οποίοι ενεργούν σαν να μην υπάρχει οικοδεσπότης και προβαίνουν σε εγκληματικές και σκανδαλώδεις πράξεις, αλληλοκαλύπτοντάς τες και αδιαφορώντας αν αυτές μπορούν να αποβούν ολέθριες για τη σωτηρία αγαθών και αφελών χριστιανών που εμπιστεύθηκαν την ψυχή τους σ' αυτούς χωρίς διάκριση.

Όχι, πάτερ Ευθύμιο· όχι άγιοι ιεράρχες, θύματα της σεραφειμικής θηριωδίας, της χριστοδουλικής ραδιουργίας και ιερωνυμικής χλεύης· όχι. Δεν φταιζατε σε τίποτε. Απλούστατα, υπήρξατε θύματα των οργάνων του αρχιελάκου όφεως, γιατί η ζωή σας ήταν διαφορετική· ήταν ελεγκτική.

Πάτερ Ευθύμιο, δε σου κάνει εντύπωση, το ότι, ακόμη, το Β/θμιο εκκλησιαστικό δικαστήριο που σε καταδίκασε, δεν απέστειλε, ως όφειλε, στο ΣτΕ τα πρακτικά της δίκης και ούτε σου τα κοινοποίησε παρ' όλες τις συχνές οχλήσεις; Άραγε, τί φοβούνται; Μήπως «η φάβα κρύβει κάποιο λάκκο»; Όλα να τα περιμένει κανείς. Γιατί, αυτές οι περιέργες συνεργασίες διοίκησης της εκκλησίας και πολιτείας, την ώρα που ο βόθρος απειλεί να εκποματισθεί, μας βάζουν σε σκέψεις. Είναι αδιανόητο, μητροπολίτες, ψευδόμενοι ασύστολα, να διώκουν αγνούς χριστιανούς και να γίνονται πιστευτοί από τα πολιτικά δικαστήρια, μόνο και μόνο, γιατί φρονταί; Ευτυχώς η δικαιοσύνη του Θεού είναι αμερόληπτη και θα «αποδώσει εκάστω κατά τα έργα αυτού». Θαυμάσιοι και επίκαιροι οι ύμνοι του Τριωδίου, που διανύουμε, μας βεβαιώνουν του λόγου το αληθές, λέγοντας: «Εφέστηκεν η ημέρα, ήδη προθύραιο η κρίση· ψυχή, γρηγόρει· όπου βασιλείς ομού και άρχοντες, τλούσιοι και πένητες αθροίζονται, και λήψεται τα κατ' αξίαν των πεπραγμένων, ο των ανθρώπων έκαστος» (Κυρ. Απόκρ. δ' ωδή).

«Εκεί ουδέν βοηθήσαι δύναται, Θεού υπάρχοντος κριτού, ού σπουδή, ού τέχνη, ού δόξα, ού φιλία, ει μη η εξ έργων ισχύς σου, ώ ψυχή μου» (Κυρ. Απόκρ. στ' ωδή).

Β.Γ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ

“Άνθρωποι κακοί και διεφθαρμένοι κατέστρωσαν συνωμοσία εναντίον σου”, έγραφε η τρομοκρατημένη από τον σεισμό αυτοκράτειρα Ευδοξία στον εξόριστο Χρυσόστομο.

Ποιοι ήσαν αυτοί; Μα, οι φανεροί και αδιάλλακτοι εχθροί του. Ο Χρυσομανής Πατριάρχης Θεόφιλος και πλήθος φθονερών και διεφθαρμένων επισκόπων. Ως “Φάλαγγα μεθυσμένη από μανία”, τους αποκαλεί ο ιστορικός. Τόσο ήταν το μίσος που επέδειξαν για την εξόντωση του Χρυσοστόμου. Χίλια δυό καταθόνια και διαβολικά σχέδια, σοφίσθηκαν και εκτέλεσαν οι εχθροί του, για να τον εξοντώσουν. Με αδιάντροπα πρόσωπα και με αμέτρητη αυθάδεια, είχαν φθάσει στο βάθος της αβύσσου. Έφθασαν στο σημείο να διαβεβαιώσουν τον αδύναμο αυτοκράτορα Αρκάδιο: “**Παίρνουμε την καταδίκη του Ιωάννου επάνω μας**”, όπως ακριβώς και οι μαιφόνιοι Εβραίοι την σταύρωσι του Χριστού. Τόσο ήταν το μένος τους και η λύσσα τους, εναντίον του Ιωάννου.

Και ο άγιος, από τον ερημότατον τόπον της εξορίας του, διαμαρτυρόμενος φώναζε: “**Ένας τέτοιος τρόπος δίκης είναι άγνωστος ακόμη και στους βαρβάρους. Ούτε οι Σκύθες, ούτε οι Σαρμάτες, δεν δικάζουν έναν άνθρωπο χωρίς να τον ακούσουν και χωρίς να είναι παρών ο κατηγορούμενος**”.

Από τότε πέρασαν 1600 χρόνια. Βρισκόμαστε στο 2010 μ.Χ. Η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Το 1974 και ενώ εισέβαλαν οι βάρβαροι Τούρκοι

στην Κύπρο, κάποιοι βάρβαροι, κακόψυχοι και φθονεροί επίσκοποι - που μερικοί ακόμα ζουν - επανέλαβαν τα ίδια εναντίον 12 εκλεκτών και ασκανδάλιστων επισκόπων. Τους εκδίωξαν από τους επισκοπικούς θρόνους αδικαστους και αναπολόγητους. Και οι σημερινοί αρχιερείς, πράττουν τα ίδια και χειρότερα, εναντίον του επιζώντα επισκόπου **Αττικής ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ**. Το μένος και η λύσσα τους, δεν κόπασε στα 35 χρόνια. Στο διάστημα αυτό χρησιμοποιούσαν τόσες σατανικές μεθοδεύσεις και ραδιουργίες που ανάγκασαν τον Χριστόδουλο να ομολογήσει: “**Εάν γνώριζε ο λαός τα όσα μεθοδεύονται εναντίον των 12, θα σικαίνονταν τους κάθε είδους μεγαλόσχημους**”.

Και οι σημερινοί αρχιερείς, με πρωτοστάτη τον Ιερώνυμο Λιάπη, χρησιμοποιούν εκείνο το **ψευδοεπιτίμιο της αλήτικης αρχιερατικής κακίας και μοχθηρίας**, και αντικανονικά και παράνομα διαμελίζουν την μητρόπολι Αττικής και μεθοδεύουν την πλήρη εξόντωση του επισκόπου **ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ**, όπως έκαμε τότε και ο φθονερός και μανιασμένος Αλεξανδρείας Θεόφιλος μαζί με τα άβουλα και άπραγα δεσποτο - θηρία του. Και όλα αυτά, δυστυχώς, εν μέσω της επονομαζόμενης “δημοκρατίας” μας, μιας νέας Ευδοξίας, και ενός αποχαυνωμένου, αδρανοποιημένου και καλοπερασάκια χριστώνυμου λαού. Τι δέον γενέσθαι; “**Εμοί εκδίκσις**”, λέγει Κύριος.

«Ιερά Παρακαταθήκη»

συνέχεια από την 1η σελίδα

Η ΧΛΙΑΡΗ ΚΑΙ ΑΚΑΡΠΗ ΠΙΣΤΗ

εκείνα τα πράγματα που έχουν περιεχόμενο αντίθετο με την πίστη του. Το κατάντημα, του λεγόμενου χριστιανικού κόσμου (σε επίπεδο πνευματικής ηγεσίας, Διοικούσας Εκκλησίας, και λαού), φθίνει μέσα στην ασυνέπεια και την ανομία. Είμαστε κυριακάτικοι χριστιανοί και εβδομαδιαίοι μαμωνάδες. Μεγάλη κατάπτωση! Και η ανάγκη να δούμε, λαός και ηγεσία, τι φταίει, είναι περισσότερο από επιτακτική. Το χρέος της Πνευματικής ηγεσίας (Διοικούσας Εκκλησίας) κυρίως είναι μεγάλο. Αυτή (Δ.Ε.) ασχολείται με το λουστράρισμα των πιστών και όχι με την αναγέννησή του. Δεν θα υπερβάλαμε αν λέγαμε

ότι ασχολούμαστε περισσότερο με τους καλλιμάρμαρους ναούς και όχι με τους ζωντανούς ναούς (πιστούς). Το Συναξάρι της Εκκλησίας κάθε μέρα μας “χρεώνει” με τα: «Τη αυτή ημέρα ο Άγιος ... αγχόνη τελειούται». Άλλαξε άραγε ο Καίσαρας (Κράτος) ή έρχεται πιο ειδωλολάτρης με το σχήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) και πολύ περισσότερο με την ισοπεδωτική παγκοσμιοποίηση; Αν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο μας πει να κατεβάσουμε τις εικόνες από τα δημόσια κτίρια πρέπει να συμμορφωθούμε διότι διαφορετικά θα πληρώσουμε πρόστιμο. Έτσι δήλωσε ο Υπουργός Δικαιοσύνης

κ. Χ. Καστανίδης.

- Και η Διοικούσα Εκκλησία σιώπησε, όπως κάνει συνήθως! Να ο συμβιβασμός με όλες τις συνέπειες. Αν στα μικρά δεν παίρνουμε θέση πώς θα ζητήσουμε τα μεγάλα; Πώς θα ζητήσουμε π.χ. να κλείσουν τα σχολεία του Σατανά που είναι οι μασωνικές στοές όπου “βαπτίζονται” κατά κανόνα οι υποψήφιοι ηγέτες του κόσμου ακόμα και πατριάρχες; Πότε, άραγε, οι λαοί θα γίνουν λιοντάρια, που χρειάζεται πολύ η κοινωνία μας, η οποία μοιάζει με ποιμήνη χωρίς ποιμένα; Αλλά ζει, Κύριος ο Θεός.

Χ.Κ.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

Όλοι οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί της Λάρισας και Επαρχίας να είμαστε παρόντες στο προσκλητήριο του τίμιου αγώνα μας για μια Εκκλησία αγία και άμωμη τη μέρα της Εθνικής μας γιορτής (Πέμπτη 25 Μαρτίου 2010) στις 10:30 το πρωί στον Ιερό Ναό του Αγίου Αχιλλίου (πλατεία Μητέρας).

Να τιμήσουμε τους πατέρες και αδελφούς μας, οι οποίοι το 1821 με το αίμα τους απελευθέρωσαν την πατρίδα μας από τους Τούρκους, μετά από 400 χρόνια σκλαβιάς, για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι, απόγονοι Ελλήνων ηρώων και μαρτύρων.

Να στείλουμε, όπως πάντα, μήνυμα στις εκκλησιαστικές, πολιτικές και δικαστικές αρχές ότι η **σιωπηλή παρουσία μας** σημαίνει **διαμαρτυρία** τόσο για τα τεκταινόμενα στο χώρο της Εκκλησίας, όσο και για την αδιαφορία, τη μεροληπτική στάση προς τη μία μόνο πλευρά και την απάθεια των αρμοδίων στο χρονίζον τοπικό εκκλησιαστικό πρόβλημα.

Μη λείψει κανένας από το προσκλητήριο αυτό του αγώνα. Ας μείνουμε εδραίοι και αμετακίνητοι, αδελφοί!

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟ (ΣΕΛΕΝΤΗ ... 1975)

(Β' μέρος)

Στο δεύτερο μέρος του αφιερώματός μας στον μαρτυρικό Μητροπολίτη Χαλκίδος Νικόλαο θα σας μεταφέρουμε ορισμένα σημαντικά κείμενα από το Εορτολόγιο 2010 των εκδόσεων «ΤΗΝΟΣ», για να θαυμάσετε το μεγαλείο του Ανδρός όπως και γνώμες σημαντικών εκκλησιαστικών προσωπικοτήτων. Θα κλείσουμε στο επόμενο φύλλο με γεγονότα της ημέρας της κηδείας του.

Των Βαΐων 22.4.62

«Μια ημερομηνία συγκλονιστική, ημερομηνία μοναδική, που δίχασε τη ζωή μου.

Σήμερα η Θεία Χάρις η τα ασθενή... αναπληρούσα με πήρε από το χέρι, χρησιμοποιούσα για όργανο της τη ζωντανή Παράδοσι της Ορθοδοξίας – τον άγιο Πατάρων κ. Μελέτιο – και με πέρασα από την Ωραιάν Πύλην εις τα Άγια των Αγίων. Η συγκίνησής μου ήταν πολύ μεγάλη. Όλο το Εκκλησίασμα μετείχε της συγκινήσεώς μου. Προσευχήθηκαν όλοι εκ καρδίας.

Τι ήταν αυτό, Κύριε, σήμερα; Πόθεν μοι τούτο, Φιλάνθρωπε Χριστέ; Όταν σε κρατούσα μέσα στην παλάμη μου, Σένα που κρατείς το σύμπαν, τα έχασα. Κύριε, ψιθύριζα, βοήθησέ με να εννοήσω, όσο είναι δυνατό, το μεγαλείο της στιγμής. Και όταν άκουσα το: πρόσελθε Ιεροδιάκονε, βάδιζα στο Πανακήρατον και Ζωηρόν Σου Αίμα... τα χείλη, τη γλώσσα, όλο μου το στόμα... Βάψε, Κύριε, λούσε, Αρνίον, την ψυχήν του αναξίου Σου διακόνου Νικολάου.

Κράτησε, διατήρησε, Ιησού, αυτά τα ιερά συναισθήματα όσο είναι δυνατόν περισσότερο. Ναι, μέχρι τέλους. Δόξα Σοι, Κύριε, Δόξα Σοι, Άγιε, Δόξα Σοι, Βασιλεύ.

Από το προσωπικό ημερολόγιο, «Ξεσπάσματα της καρδιάς μου», Εκδ. ΤΗΝΟΣ

Προσευχή Αγίου Νικολάου Σελέντη στον Κύριό μας Ιησού Χριστό

Γλυκύτατε Ιησού μου

Σκέπτομαι πόσο με αγάπησες.

Κάτι με τραβούσε κοντά σου. Πόσες φορές, το γνωρίζεις, το είδες, Σε άφη-

σα. Με τη ζωή μου την αμαρτωλή Σού έλεγα: δεν Σε αγαπώ.

Και όμως Συ Κύριε, «επέτασας χείρας» σ' ένα παιδί άτακτο και δύστροπο. Έφτασα μέχρι το τέλος της αβύσσου. Την τελευταία στιγμή με έπιανες και με τραβούσες από την καταστροφή. Πολλές φορές έφυγα από κοντά Σου κι άλλες τόσες φορές, Φίλε μου Καλέ, Γλυκέ, Σύντροφε της ζωής μου, παρηγοριά της ψυχής, πεφλημένη και αγαπητική της καρδιάς μου, με δάκρυα και λυγμούς Σού έλεγα: Σοι μόνω ήμαρτον και Σοι μόνω προσπίπτω, ελέησόν με... Και με ελεούσες.

Δεν μπορούσα όμως ποτέ, Κύριέ μου, να φαντασθώ πως τόσο πολύ θα με αγαπούσες. Τι να πω; Εσύ ξέρεις πιο πολλά απ' όλους μας. Οι αναστεναγμοί μου Σου το λένε. Κύριε, Κύριε θα απαντήσω πως είσαι ο πόθος της καρδιάς μου. Ναι, Κύριε, Σ' αγαπώ παρ' όλα τα ανθρώπινα στοιχεία μου.

Γνώμες ξένων για τον Νικόλαον

«Προσωπικώς θα διατηρήσω μία πολύ συγκινητική ανάμνησι των επαφών που είχα μαζί του, είτε εδώ (στη Γαλλία) είτε στην Αθήνα, καθώς και της λεπτότητάς του, της υπέροχης αγάπης του, της μεγάλης του γλυκύτητας και ταπεινοφροσύνης, που τον επλησίαζε πολύ με τους μεγάλους Πατέρες της μοναστικής ζωής. Εσήκωσε με θάρρος τον σταυρό της επισκοπής και ο Κύριος επέτρεψε να είναι αυτές ιδιαίτερα βαρύς σ' αυτές τις στιγμές τις δύσκολες και ταραγμένες... Όλα αυτά τον έκαμαν ακόμη πιο όμοιον με την εικόνα του Ιησού...»

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΥΦ

Θεολόγος-ηγούμενος Μονής

«Είδα πολλούς επισκόπους στη ζωή μου, ανατολικούς και δυτικούς, αλλά δεν γνώρισα κανένα πιο πνευματικό

από τον μακάριον Μητροπολίτην Χαλκίδος. Από τώρα ονομάζεται άγιος... Υπήρξε αναμφιβόλως ένας άγιος επίσκοπος όπως ο Άγιος Ιωάννης ο Ρώσος, του οποίου τα λείψανα ευρίσκονται στην Μητρόπολιν του.»

ΣΕΡΓΙΟΣ ΜΠΟΛΣΑΚΩΦ

Διδάκτωρ της Θεολογίας, συγγραφέυς

(Από το βιβλίο: Στυλιανού Λαγουρού, «Μνήμη Δικαίου», Εκδ. «ΤΗΝΟΣ», σελ. 75)

Το ύστατο παράπονο

Το ύστατο πικρό σου παράπονο ήτο ότι ανθρώπους που τους αγάπησες σαν παιδιά σου, και τους ευεργέτησες ποικιλοτρόπως εις τον υπερθετικόν βαθμόν, ως καθημερινόν των σύνθημα είχον, ή θα τον αρρωστήσωμεν, ή θα τον διώξωμεν, ή θα τον πεθάνωμεν. Και τούτο, διότι εθεωρούσαν την Ιεράν Μητρόπολιν Χαλκίδος ιδιοκτησίαν του πατέρα των και φέουδο χρηματοληψίας και συναλλαγής.

Ο μακαριστός όμως Νικόλαος περιεμάζεψε τας αφαιμάξεις του εκκλησιαστικού χρήματος και το έκανε χάδι στα ορφανά, βακτηρία στα γηρατεία, φάρμακα στους ασθενείς, οικοτροφεία και κατασκηνώσεις δια την σπουδάζουσα νεότητα.

Δια τούτο οι χρηματολάτραι, με ανέντιμον τρόπον υποκρινόμενοι συνεργασίαν μαζί του, έθεσαν στόχο την εξόντωσίν του διαζευκτικώς.

Να, λοιπόν, Σεβασμιώτατε, που κατά θείαν παραχώρησιν τα επέτυχον διαδοχικώς και τα τρία, οι άσπονδοί φίλοι του.

Ας μη χαιρούν όμως, διότι αυτή των η επιτυχία θα είναι εις ολόκληρον την ζωήν των η πιο φρικτή κόλασις, το όνειδος και η εντροπή των.

Αυτό το φέρετρον, που κείται ενώπιόν μας, με το ιερόν σκήνωμα του Οσίου

Ιερομάρτυρος Νικολάου, εφ' όσον διαθέτουν και ίχνος πίστεως προς τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, τον δίκαιον και αδέκαστον Κριτήν, ημπορεί να τους οδηγήσει εις μετάνοιαν, σωτηρίαν και λύτρωσιν.

Αυτό Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς, τίμιον Πρεσβυτέριον, αξιότιμοι εκπρόσωποι της Εκτελεστικής, Νομοθετικής και Δικαστικής Εξουσίας, και αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί, θα είναι το αμαράντινον στεφάνι προσφοράς, τιμής και ευλαβείας προς τον τετιμημένον νεκρόν, αλλά και αφετηρία, για να γνωρίση η Εκκλησία ομόνοια, ενότητα και αγάπη, μετά από μίαν περισυλλογήν και ειλικρινή μετάνοιαν των ενόχων του εκκλησιαστικού δράματος, που δυστυχώς συνεχίζεται δια τους εκπτώτους Μητροπολίτας, ο σφαγιασμός του δικαίου και η στέρησις του στοιχειώδους δικαϊώματος προσφυγής εις το Σ.τ.Ε. εν μέσω δημοκρατικού πολιτεύματος.

Όσοι όμως ζητούν διαιώνισιν αυτής της αδικίας, έλεγε χαρακτηριστικώς ο μακαριστός Νικόλαος, αδιστάκτως πρέπει να διακηρυχθή ότι είναι δολιοφθορείς της Δημοκρατίας και εχθροί της Εκκλησίας και του Ελληνικού Έθνους.

Μακαριστέ Νικόλαε, καλέ μας πατέρα, φεύγεις εις μίαν στιγμήν, που η Εκκλησία της Ελλάδος, προ παντός άλλου, έχει ανάγκην από Ιεράρχας, που να μη φέρουν μόνο μίτρες και εγκόλπια, αλλά κυρίως να πιστεύουν όχι εις τον χρυσόν αλλά εις τον Χριστόν, να διαθέτουν αγιότητα βίου.

Είμεθα βέβαιοι πως το άγιον παράδειγμά σου θα εμπνέη και θα καθοδηγή κληρικούς και λαϊκούς, διότι υπήρξες σπάνιο υπόδειγμα αρετής, από τα παιδικά σου χρόνια μέχρι την τελευταίαν σου αναπνοήν.»

Ένα μικρό απόσπασμα από τον Επικήδειο του αρχιμ. Π. Ευσεβίου Κόκορη

(Από το βιβλίο του αρχιμ. Π. Ευσεβίου Κόκορη «Τα ευαγγέλια των Κυριακών», Αθήναι 2001, σελ. 17-20)

συνεχίζεται στο επόμενο

Ο τάφος του Οσιομάρτυρος Νικολάου

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Η Κυβέρνηση, προκειμένου να αντιμετωπίσει τον ογκόλιθο των οικονομικών προβλημάτων, αποφάσισε, μεταξύ των άλλων μέτρων, να μειώσει και τον αριθμό των δήμων. Έτσι από 1033 το 1997 να τους κάνει τώρα 350. Δεν παρατηρείται όμως το ίδιο και στο χώρο της Εκκλησίας. Αντί να μειωθεί – εφόσον απαιτείται – ο αριθμός των Μητροπόλεων, αυτός αυξάνει διχοτομώντας και τριχοτομώντας τις υπάρχουσες (όρα Αττικής) αλλά και ιδρύοντας νέες.

Μητροπόλεις, που είχαν διχοτομηθεί για την επίλυση εσωτερικών εκκλησιαστικών προβλημάτων και που ο νόμος προέβλεπε την επανένωσή τους, θανόντος του ενός εκ των δύο Μητροπολιτών, παρατηρούμε να μην επανέρχονται στην πρώτη τους μορφή αλλά να παραμένουν διχοτομημένες όπως συνέβη με τη Μητρόπολη Κιλκίς, θανόντος του κυρού Αποστόλου, και να εκλέγεται γι' αυτήν νέος Μητροπολίτης. Είναι γνωστό ότι, πολλές Μητροπόλεις θα μπορούσαν να συμπτυχθούν – παράδειγμα Λάρισα – Ελασσόνα, Καρδίτσα – Φάρσαλα (άλλοτε Φαναριοφαρσάλων),

καθότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις χωρίς να παρουσιαστούν λειτουργικά προβλήματα. Στο κάτω-κάτω η Εκκλησία μας δεν έχει ανάγκη από πολλούς Μητροπολίτες αλλά από περισσότερους εφημέριους και μάλιστα έγγαμους. Το φαινόμενο των παρατρεχάμενων «πανηγυρτζήδων»

Μητροπολιτών, από Μητρόπολη σε Μητρόπολη, μας θυμίζει τη φράση του λαού «όπου γάμος και χαρά, η Βασιλω πρώτη» και αποδεικνύει ότι οι σημερινοί «άγιοι» Μητροπολίτες δεν έχουν καθόλου επιβαρνημένο ωράριο αφού περισσότερο χρόνο διαθέτουν στις ανά την Ελλάδα και το εξωτερικό

κό κρουαζιέρες, δημόσιες σχέσεις, πλουτισμό της γκαρνταρόμπας, συνομιλίες με το είδωλό τους μπροστά στον καθρέφτη, μεθόδευση πολεμικής κατά ευσεβών χριστιανών και ελαχιστότατο χρόνο για το ποιμνίο και τους υφισταμένους τους με τα τόσα πνευματικά και άλλα προβλή-

ματα. Αν δε λογαριάσουμε και την ύπαρξη βοηθών επισκόπων, τότε το πράγμα καταντάει σκανδαλώδες.

Μήπως πολλοί απ' αυτούς με την εν λόγω κομπανία τους, περισσεύουν και η μείωσή τους καθίσταται επιβεβλημένη;

Το γνωρίζουμε ότι, μάλλον θα στεναχωρήσαμε πολλούς απ' αυτούς. Πρόθεσή μας δεν είναι η αντιδικία αλλά ο καλοπροαίρετος έλεγχος που αποβλέπει στην εξύψωση του κύρους των ταγών της Εκκλησίας και όχι στην καταβαράθρωσή του. Ας μην ξεχνούμε ότι, αληθινά μας αγαπούν εκείνοι που μας κάνουν και κλαίμε. Κι εσείς, άγιοι πατέρες, «σταθείτε καλώς, σταθείτε με φόβο Θεού» και μη δίνετε αφορμές προς κριτικήν. Γιατί, εκείνοι που τώρα υποκριτικά σας χαιρετούν, στην πρώτη ευκαιρία θα σας πομπέψουν και θα είναι η τελευταία πλάνη χειρότερη της πρώτης.

Β.Γ.

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 154, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσιτσιόπουλος

ΣΥΝΤΑΞΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστραναυτών,

Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

ΣΟΥ ΜΙΛΑΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ!

Διώκτη μας

Ένα μπουμπούκι (των καιρών), ένας νέος Σύνδεσμος ανέτειλε στο Θεολογικό στερέωμα της πατρίδας μας, ο «ΚΑΙΡΟΣ». Παρουσιάζεται διαφοροποιημένος από τις θέσεις και απόψεις της Πανελληνίας Ένωσης Θεολόγων και με ύποπτες αρχές πάνω στο πολυσυζητούμενο πρόβλημα για το μάθημα των Θρησκευτικών στα σχολεία. Συγκεκριμένα αμφισβητείται από τον εν λόγω Σύνδεσμο ο ομολογιακός και κατηχητικός χαρακτήρας του μαθήματος.

Άραγε όμως μπορεί κάποιος να μεταδώσει κάτι αν ο ίδιος δεν το βιώνει, αν δεν ζει τη μυστηριακή ζωή; Πώς θα μνηθούν τα βλαστάρια της Ελλάδος στα καθάριανάματα της Ορθοδοξίας αν αυτός που διδάσκει είναι ξένος προς αυτά; Για να αναστάξει κανείς στις θεολογικές κορυφές των δογμάτων της Ορθοδοξίας τις παιδικές καρδιές πρέπει να βαδίζει αυτός πρώτος μπροστά, να είναι ο ίδιος οδηγός, φωτεινό παράδειγμα η ζωής του, κι όχι να δίνει οδηγίες εκ του μακρόθεν βαδίζοντας σε άλλα μονοπάτια. Χριστιανισμός χωρίς βίωμα είναι δυνατόν να νοηθεί; Κάτι δεν πάει καλά με αυτή τη κίνηση, η υπόθεση «μυρίζει» Οικουμενισμό...

Μήπως οι νεωτερίζουσες αυτές απόψεις έχουν σχέση με αυτό που ζήτησαν παλιότερα οι δεσποτάδες από την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, δηλαδή να θεωρείται η «προσωπική» τους ζωή ως προσωπικό δεδομένο και να απαγορευτεί στον οιονδήποτε να ασχοληθεί με τις βρωμιές και τις αθλιότητές τους; τα λέγω αυτά, γιατί πολλοί από αυτούς βιώνουν την Ορθοδοξία με δυο διαφορετικές όψεις. Μια όταν λειτουργούν, με τα πολυτελή τους άμφια, όπου πράγματι παρουσιάζονται με ομολογιακό, βιωματικό και κατηχητικό πρόσωπο, ενώ τον υπόλοιπο χρόνο ζητούν να είναι ελεύθεροι, «κρυπτόμενοι» να ασχημονούν και όλα τα άλλα γνωστά...

Από πλευράς Θεού όμως τι γίνεται; Πιστεύουν στην ύπαρξη Του ή υπολογίζουν περισσότερο το διασυρμό των ανθρώπων από την οργή του Θεού; Εν πάση περιπτώσει φαντάζομαι πως δεν θα αργήσει νάρθει η μέρα (μετά την πρόταση των νεωτεριζόντων Θεολόγων) που το μάθημα των Θρησκευτικών θα γίνει θρησκευολογία, με όλα τα επακόλουθα που οι σκοτεινές δυνάμεις έχουν σχεδιάσει.

Διώκτη μας, τα γράφω αυτά, γιατί ένας εκ των πρωτεργατών αυτής της «κίνησης» είναι γνωστός συνεργάτης σου και παραγωγός εκπομπής του ραδιοφώνου σου. Λέγεται ότι πρόσφατα αποδοκίμασθηκε στη σύναξη του τοπικού παραρτήματος των Θεολόγων για τις νεωτερικές του απόψεις που αναστάσαν τις ιστοσελίδες του διαδικτύου. Πολλοί προβληματίζονται με την απότομη εξέλιξη του στο προσκήνιο με μεγάλη προβολή και δραστηριότητα. Μέχρι ημερίδα οργάνωσε στο Επισκοπείο με έντονο «άρωμα» Οικουμενισμού. Έφτασε στο σημείο να κολακεύει και τις κινήσεις του Πατριάρχη!!! Ήδη συντάσσεται και είναι ένθερμος υποστηρικτής των νεωτεριστικών απόψεων του Υπουργείου Παιδείας, στοχεύοντας πιθανώς στη μετάθεσή του από το επαρχιακό σχολείο όπου υπηρετεί και φλερτάροντας τη θέση της Δευτεροβάθμιας Διεύθυνσης!!! Να ποιους έχεις, διώκτη μας, μέσα στη συχνότητα του σταθμού σου, να διαμορφώνουν και να περνούν τις απόψεις της νέας θεολογίας στην κοινωνία. Απορώ πως ανέχεσαι να ακούγονται οι ακραίες οικουμενιστικές απόψεις από το σταθμό σου, όταν γι' αυτό το λόγο τάχα διέκοψες τη σύνδεση με το σταθμό της Εκκλησίας και συνδέθηκες με την Πειραική!!! Αν θέλεις, ζήτησε τη γνώμη των άλλων Θεολόγων για όλα αυτά, προκειμένου να διαπιστώσεις την αλήθεια, κρίνοντας από την αντίδρασή τους και τη δυσφορία τους.

Βλέποντας τις τελευταίες ανακοινώσεις σου φαίνεται ότι προσπαθείς να μετατρέψεις σε γιάφκα, άντρο Οικουμενισμού, το επισκοπείο διοργανώνοντας ημερίδες με δεδηλωμένους οικουμενιστές καθηγητές.

Διώκτη μας

Τις μέρες που γράφεται το σημείωμα αυτό, διαβάζω πως θα συνέλθει το Β'βάθμιο συνοδικό δικαστήριο για τον Μπεζενίτη, κατόπιν διαταγής του πολυχρονόμενου Πατριάρχη. Σκέψου από τώρα τι θα ψηφίσεις μη πάθουμε πάλι το ίδιο λάθος με το Α'βάθμιο, τότε που έριξε αθωωτική ψήφο και μετά ζητούσες συγγνώμη με άστοχες δικαιολογίες.

Πήγα να χαρώ όταν άκουσα τον πολυχρονόμενο να ζητάει δίκη «βάσει Ιερών κανόνων και όχι των νόμων της Πολιτείας». Σκυθρώπασα, όμως, όταν αστραπιαία ήρθαν στη μνήμη μου θλιβερές μνήμες του παρελθόντος. Ο πολυχρονόμενος του Βοσπόρου δεν άκουσε τίποτε για Συντακτικές Πράξεις απομάκρυνσης μητροπολιτών και δη καταξιωμένων, με απαγόρευση προσφυγής των σε οποιοδήποτε δικαστήριο; Δεν έμαθε ότι τους απαγορεύτηκε το δικαίωμα της απολογίας; Ότι καταδικάστηκαν χωρίς κατηγορία; Όλοι κατάλαβαν ότι μιλάω για τους 12 μητροπολίτες που πριν 35 χρόνια διώχθηκαν βιαίως από τις μητροπόλεις των και ήδη ευρίσκονται οι 11 από αυτούς στους Ουρανούς δικαιωμένοι από τον δικαιοκρίτη Κύριο. Ένας εξ αυτών άξιος Ιεράρχης ζει στις μέρες μας, αδικαίωτος από τους «αδελφούς» του, διωκόμενος ακόμη. Δεν πειράζει όμως, προσθέτει και άλλα παράσημα στο στεφάνι της δόξης του.

Ο Μπεζενίτης δεν πρέπει νάχει παράπονο. Κάθισε τόσες φορές στο εδώλιο του κατηγορουμένου, απολογήθηκε, χώρια η υπόθεση με τις καυτές κασέτες που πήγε τελικά στο αρχείο, γιατί, λέει, η πραγματογνωμοσύνη της γνησιότητας των «συναυμιών» δεν έπρεπε να ανατεθεί σε μη Ορθόδοξους εμπειρογνώμονες!!!

Αλλά, γιατί παιδεύομαι; Υπάρχει μια διαφορά για τον πολυχρονόμενο: Ο Μπεζενίτης είναι του «συναυμιού» και απέκτησε δισεκατομμύρια εν ονόματι της «ακτημοσύνης», ενώ οι δώδεκα...

Οι παρωπίδες του τον εμποδίζουν να δει πιο πέρα, γελοιοποιούμενος. Θυμηθείτε, μετά τις έντονες αποδοκίμασιες στη Λάρισα, πήγε στην Αθήνα και απελευθέρωσε γερακίνες στην Πάρνηθα προβάλλοντας την «οικολογική του συνείδηση» στις οθόνες των Μ.Μ.Ε. Την ίδια στιγμή στη Λάρισα οι γενναίες φυλακισμένες γυναίκες σέρνονταν με χειροπέδες στα δικαστήρια, επειδή αντιτάχτηκαν στις οικουμενιστικές ιδέες και πράξεις του. ελεύθερες οι γερακίνες, φυλακισμένοι οικογενειάρχες αδελφοί μας κι αυτός τρισευτυχισμένος!!!

Χάθηκε η ντροπή. Τα ζούμε καθημερινά στη Λάρισα με τα παλικαράκια σου, διώκτη μας. Έβαλαν τώρα στόχο και την εφημερίδουλα μας και θρασύτατα επεμβαίνουν, **παράνομα φυσικά**, εμποδίζοντας τη διανομή της στο πεζοδρόμιο, πρωτάκουστο!!! Βρίσκουν δε κατανόηση και από την Αστυνομία, η οποία στην πρώτη κλήση παρούσα, χωρίς να λαμβάνει υπόψη ή το έντυπο είναι νόμιμο, εγκεκριμένο από το Υπουργείο, ασκεί δε καλόπιστη κριτική, όπως συμβαίνει σε κάθε δημοκρατική χώρα.

Μούκανε εντύπωση μια από τις προηγούμενες Κυριακές που ο ιεράς βγήκε έξω από το Ναό, με τα άμφια, για να παρατηρήσει αδελφούς που μοίραζαν την εφημερίδα. Με έκπληξη έμαθα ότι ήταν αυτός που πρωταγωνίστησε στα σκάνδαλα της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Θεσσαλονίκης και αποβλήθηκε μαζί με άλλους της παρέας του για ακατονόμαστες πράξεις. Σημασία έχει ότι άλλοι από αυτούς αποσηματίστηκαν και άλλοι μετατέθηκαν σε άλλες μητροπόλεις, ενώ αυτός ο κύριος συμμαζεύτηκε πάλι στη Λάρισα. Μόνο που αντί για την πόλη, μετατέθηκε από σένα, διώκτη μας, σε κάποιο χωριό της μητρόπολης. Σε λίγο καιρό, επειδή προφανώς είναι του συναυμιού και με ισχυρό προστάτη, ξανάρθε στη Λάρισα. Του συνιστούμε καλοπροαίρετα την ορμή και το ζήλο που έδειξε κατά της εφημερίδας μας, να τη στρέψει στον αδύναμο από τα πάθη εαυτού του, τον οποίο δεν μπορεί μερικές φορές να συγκρατήσει. Έτσι θα παύσει να σκανδαλίζει και θα βελτιωθεί κι ο ίδιος πνευματικά.

Τέλος, την ώρα που ολοκλήρωνα το σημείωμά μου, πληροφορήθηκα ότι στην Αθήνα, στον Ι. Ναό Αγίου Παντελεήμονος Αχαρνών, κατά την ακολουθία των Β' Χαριτησιμών, αποδοκίμασθηκε ο Αρχιεπίσκοπος. Συγκεκριμένα μπαίνοντας στο ναό, απεχώρησαν όλοι οι πιστοί κι έμειναν μόνο καμιά 5-10 άτομα, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη θετική στάση του στο θέμα της ιθαγένειας (είναι η περιοχή που έχει μεγάλο πρόβλημα με τους λαθρομετανάστες). Δεν ξέρω αν είναι αληθής η πληροφορία μου.

(Υπογράφει την ανωτέρω ανοικτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αρχιμύζωνος χριστιανός που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες)

Ο ΔΟΚΩΝ ΕΣΤΑΝΑΙ ΒΛΕΠΕΤΩ ΜΗ ΠΕΣΗ»

Πολύ σωστά ο απόστολος των εθνών Παύλος (Α' Κορ. 10, 12) συμβουλεύει λέγοντας: Οποιοσδήποτε θέλει να πορεύεται στη ζωή του με ασφάλεια οφείλει να προσέχει.

Και ποιος, αλήθεια, δε θα ήθελε να του πάνε τα πράγματα βολικά; Να προκόπτει καθημερινά σε ό,τι αφορά το επάγγελμά του, την οικογένειά του, και γενικά τα σχέδια και τα όνειρα που έκανε για το μέλλον του;

Είναι όμως παρατηρημένο, ότι προσιπάθειες ετών, που απαίτησαν κόπο, μόχθο, αγρυπνία, θυσίες και στερήσεις, να χάνονται σε μια στιγμή εξαιτίας μιας απροσεξίας, ενός κακού υπολογισμού, μιας αδυναμίας, ενός πάθους ή μιας υπερεκτίμησης των ικανοτήτων και χαρισμάτων μας.

Παρ' όλο που ο άνθρωπος αποτελεί την κορωνίδα της κτίστης δημιουργίας, εν τούτοις, δεν παύει να είναι ατελής, με περιορισμένες δυνατότητες, όσο κι αν αυτές μπορούν να φθάσουν σε μεγάλα ύψη.

Εμείς οι χριστιανοί, και γενικά κάθε λογικός άνθρωπος, δεχόμαστε, ότι, σαν δημιουργήματα του πανάγαθου Θεού, προικισθήκαμε ο καθένας με χαρίσματα, τάλαντα, δωρεάν ικα-

νότητες, που, καλλιεργούμενες και αξιοποιούμενες θα μας βοηθήσουν στην επίτευξη του απώτερου σκοπού της πρόσκαιρης επίγειας ζωής μας, δηλαδή της προετοιμασίας για την άλλη ζωή, «ένθα ούκ έστι πόνος, ού λύπη, ού στεναγμός αλλά ζωή ατελεύτητος».

Κάθε σωματική ή πνευματική ομορφιά και ικανότητα αποτελεί δώρο, χάρισμα του Θεού, τόσο για το δικό μας συμφέρον όσο και των άλλων, καθότι «πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον άνωθέν εστι καταλαβαίνον εκ του πατρός των φώτων» (Ιάκ. 1, 17) και συνεπώς δεν μπορούμε να καυχώμαστε γι' αυτά που μας χαρίστηκαν και να υπερηφανευόμαστε σαν να αποτελούν κατάκτηση των προσωπικών μας προσπαθειών. Αυτό ακριβώς τονίζει ο απόστολος Παύλος όταν λέγει: «τι έχεις ό ουκ έλαβες; Ει δε και έλαβες, τί καυχάσαι ως μη λαβών;» (Α' Κορ. 4, 7). Αλλά, κι αυτές ακόμη οι προσιπάθειές μας, που συνέβαλαν στην αύξηση των ταλάντων – ικανοτήτων που μας χάρισε ο Θεός – και για τις οποίες θα μπορούσαμε να καυχηθούμε, δεν αποτελούν αποκλειστικά δικό μας επίτευγμα, διότι δε θα τελεσφορούσαν χωρίς τη βοήθεια του Θεού όπως μας βεβαιώνει ο Χριστός λέγοντας: «Χωρίς εμού ού δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ιωάν. 15, 5). Χωρίς τη δική μου βοήθεια τίποτε δεν μπορείτε να κάνετε.

Εφόσον, λοιπόν, δεν είμαστε αίτιοι των χαρισμάτων μας αλλά αποδέκτες δωρημάτων του Θεού με σκοπό την καλή διαχείριση, οφείλουμε, αφενός να αποβάλουμε κάθε λογισμό υπερροχής, ενθυμούμενοι το «δούλοι αχρείοι εσμέν» (Λ. 17, 10) και αφετέρου να εφαρμόζουμε την εντολή Του: «δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δώτε», προσέχοντας πάντοτε να δίνουμε τα του Θεού και όχι τα του Διαβόλου.

Είναι αδιανόητο, ενώ λάβαμε από το Άγιο Πνεύμα λόγον σοφίας, λόγον γνώσεως, χαρίσματα ιαμάτων, προφητεία, πίστη, διακρίσεις πνευμάτων, γένη και ερμηνεία γλωσσών... (Α' Κορ. 12, 1-10), να προσφέρουμε στους άλλους λόγον άσφοπον, λόγον αγνωσίας του Θεού, πίστη αιρετική ερμαφρόδιτη, αδιακρισία πνευμάτων. Ακόμη δε φοβερότερο είναι να έχουμε λάβει το χάρισμα της ορθόδοξης ιερωσύνης (πρεσβυτέρου, επισκόπου, πατριάρχου) και να μεταβαλλόμαστε σε λυκοποιμένες, προδότες του Χριστού και της Εκκλησίας.

Δημοσιεύματα αποκάλυψαν ορθόδοξους επισκόπους και αρχιεπισκόπους που ασπάσθηκαν τον Οικουμενισμό (πανθησκεία) και χωρίς την παραμικρή ντροπή εργάζονται φανερά γι' αυτόν.

Τον αρχιοικουμενιστή πατριάρχη **κ. Βαρθολομαίο**, εκτός των άλλων φωτογραφικών περιπτώσεων, εναγκαλισμών, θερμών ασπασμών... με αρχηγούς αιρέσεων και άλλων θρησκειών, **τον παρουσίασαν να διανέμει περιχαρής σε μωαμεθανούς της Αμερικής το ... ΚΟΡΑΝΙΟ (!) αντί της ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ**, που οφείλε να κάνει σαν ορθόδοξος χριστιανός πατριάρχης, τηρώντας τους φρικτούς όρκους που έδωσε στο Θεό κατά τη χειροτονία του.

Ποιος θα στηλιτεύσει τον παρακρεπόμενο πατριάρχη;

Ανοικτή επιστολή προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη

«Ότι ουκ αστεία η οδός σου εναντίον μου» (Αριθμ. κβ' 32-33).

Πατέρα μας σωθείη.

Αν και μικρός, αμαθής και ελάχιστος, Σας αποστέλλω από την Πόλην του Πρωτοκλήτου μερικά αντίτυπα Καινής Διαθήκης, δια να τα προσφέρετε, όπου ανάγκη εστιν αντί του κορανίου!

Εις Υμάς Δέσποτα άνωθεν εδόθη ο Σταυρός, η Αγία Γραφή και το Τρικέρι – οποία τιμή! – δια να αγιάζετε και φωτίζετε τον κόσμον με το φως της Τρισηλίου Θεότητας.

Δυστυχώς, όμως η κατάπτυστος πράξις Σας, Σας απεγύμνωσε της χάριτος της Παναγίας Τριάδος και Σας απέρριψεν εκ του θρόνου της συνειδήσεως των πιστών.

Δια τούτο εν δάκρυσιν, οιμωγές και θρήνησιν γονυπετείς και από καρδιάς δεόμεθα εκτενώς δι' Υμάς την σωτήριον μετένοιαν και την ανάνηψίν Σας.

Δεχθήτε παρακαλώ τον υικόν δίκαιον έλεγχον ως εκείνον της όνου του Βαλαάμ και μη με αιτιάσθε.

Αηδισμένος και έγκλειστος ευρισκόμενος πλέον και εν προσεχρή σχολάζων στρέφω τα δακρύβρεκτα βλέμματά μου τω Αιωνίω Δεσπότῃ και δικαιοκρίτῃ Θεώ ημών, τω δυναμένω ημάς και υμάς σώσαι και εκ βάθους καρδιάς ολοφυρόμενος αναβώ: Στήριξον Ορθοδοξία την Εκκλησίαν Σου Χριστέ και σώσον ημάς της αιωνίου κολάσεως.

Δια δε τον σκανδαλισμόν των ψυχών των πιστών – και μόνον – μη νομίσητε ότι θα εκφύγετε της ράβδου και της οργής Κυρίου (πράγμα που απευχόμεθα), όμως «ήδη η αξίνη προς την ρίζαν των δένδρων κείται» (Λουκά γ' 9).

Ελάχιστος εν ιερομονάχους Αρχιμανδρίτης Νικόδημος Πετρόπουλος Προϊστάμενος Ιερού ναού Αποστόλου Παύλου Πατρών

συνέχεια από την 1η σελίδα

ΠΟΤΕ ΣΕ ΕΙΔΑΜΕ;

έλη. Θα έληθ όπως είναι.

• Το δύσκολο για τον ήλιο είναι να κρυφτεί πίσω από τη σελήνη και να μη τον βλέπουμε. Το εύκολο είναι να φαίνεται με τη φυσική του λάμψη. Το δύσκολο για το Χριστό είναι αυτό, που έκανε στην πρώτη Του παρουσία. Η λάμψη της Θεότητας Του κρυβόταν πίσω από τη σάρκα, την οποία προσέλαβε. Το εύκολο είναι αυτό, που θα κάνη κατά τη δεύτερη Του παρουσία. Θ' αποκαλύψη, δηλαδή, τη θεϊκή Του φύσι, την κατά φύσι θεϊκή Του ακτινοβολία.

• Το δύσκολο είναι να δείξη κανείς την αγάπη. Το εύκολο είναι ν' απονείμη δικαιοσύνη. Έκανε το δύσκολο: Θυσίαστηκε από αγάπη. Δεν θα κάνη το εύκολο; Να ζυγίση τον κόσμο με τη ζυγαριά της δικαιοσύνης;

Όταν, λοιπόν, ρωτάμε, πότε θα δούμε τον Κύριο, δεν αμφιβάλουμε, ότι θα Τον δούμε. Δεν αμφιβάλουμε για τη δεύτερη Του παρουσία. Αλλ' ούτε και περιέργεια φανερώνουμε με το «πότε».

Ρωτήθηκε πολλές φορές ο Κύριος από τους μαθητές Του για το χρόνο της παρουσίας Του. Και ο Κύριος ποτέ δεν ικανοποίησε την περιέργειά τους. «Είπε ημίν, πότε ταύτα έσται, και τί το σημείον της σής παρουσίας και της συντέλειας του κόσμου;» (Ματθ. 24,3). Και ο Κύριος, που δεν μας θέλει περιέργους και χρονολάτρες, απέκλεισε τη γνώσι του χρονικού «πότε».

Και στους μεν και στους δε

Πότε θα δούμε τον Κύριο;

Θα Τον δούμε τότε, αν θελήσουμε να Τον δούμε τώρα.

— *Με είδατε! λέγει, ο Χριστός.*

Στρέφεται σ' εκείνους, που τοποθετήθηκαν στα δεξιά Του και τους βεβαιώνει:

— *Με είδατε και με αγαπήσατε!*

Στρέφεται και σ' εκείνους, που σύρθηκαν στα αριστερά Του και από το φόβο τους τρέμουν, και βεβαιώνει και αυτούς:

— *Καί σεις με είδατε, αλλά με περιφρονήσατε. Και με κακοποιήσατε!*

Και οι μεν και οι δε εκφράζουν με απορία το ίδιο ερώτημα:

— *Πότε σε είδαμε;*

1. Το ερώτημα των εκ δεξιών, των αγίων, εγκρίπτει ταπεινώς. Οι άγιοι, και όταν μέσα στην αγάπη βλέπουν το Χριστό, δεν το λένε. Δεν καυχώνται για τις πράξεις τους. Δεν θεωρούν σπουδαία τα έργα τους. «Κύριε, πότε σε είδομεν;»

— *Πού μας είδες, Κύριε, ότι σε είδαμε; Και ο Κύριος απαντά:*

• Σας είδα από τα καλά σας έργα. Με τα κυάλια των καλών έργων με βλέπατε. Πίσω από κάθε άνθρωπο, που ελεήσατε, εμένα βλέπατε. Διακονώντας το φτωχό, εμένα διακονούσατε, που είναι ο φίλος των φτωχών· εμένα, που είναι και έζησα ως ο πιο φτωχός πάνω στη γη. «Εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε» (Ματθ. 25,40).

• Σας είδα από τα καλά σας έργα. Και οι άνθρωποι, που έβλεπαν τα δικά σας έργα, δι' αυτών εμένα έβλεπαν. Και τον Πατέρα μου τον εν τοις ουρανοίς δόξαζαν (Ματθ. 5,16).

• Σας βλέπω και σας αναγνωρίζω από τα έργα της αγάπης. Και σεις με βλέπετε και με πιστεύετε με τα έργα της αγάπης. Κι εκείνος ο Ζακχαίος της Ιεριχούς, όταν ζήτησε να με δη, του είπα να κατεβή από το ύψος του, όπως κι εγώ, προκειμένου να σας δω, κατέβηκα από το ύψος μου. Και πότε με είδε ο Ζακχαίος; Όταν άδειασε το πορτοφόλι του στους φτωχούς, όπως κι εγώ σας είδα και σας έσωσα όταν άδειασα την αγάπη μου όλη σε σας. Η δική μου αγάπη λέγεται κ έ ν ω σ ι ς. Η δική σας αγάπη λέγεται ελεημοσύνη.

2. Το ερώτημα «Πότε σε είδαμε;», όταν το απευθύνουν οι εξ ευωνύμων, οι ασεβείς και σκληροί, εγκρίπτει αυθάδεια,

θρασύτητα και εγωισμό.

• Όστε δεν με είδατε ποτέ; Δεν σκοντάψατε ποτέ στη δυστυχία και στον πόνο; Δεν είδατε ποτέ πεινασμένους και πληγωμένους, εξαρτημένους και εγκαταλελειμμένους;

• Ποτέ; Ποτέ; Τόση μεγάλη έλλειψη ορατότητας έχετε, ώστε δεν βλέπατε καθόλου τα στίγματα της παρουσίας μου;

Με τα μάτια της πίστewς

Τελικά μόνο όποιος βλέπει το Χριστό, βλέπει τον παράδεισο.

Πότε είδαμε το Χριστό; Τον είδαμε το Χριστό στην παρούσα ζωή με τα μάτια της πίστewς.

• Τον είδαμε, όπως τον είδαν οι Μαθητές και Απόστολοι, που βεβαιώνουν: «Ο εωράκαμεν τοις οφθαλμοίς ημών και εθεασάμεθα» (Α' Ιωάν. 1,1).

• Τον είδαμε, διότι Εκείνος μας προκαλεί και μας προκαλεί: «Ψηλαφήσατέ με και ίδετε» (Λουκ. 24,39).

• Τον είδαμε ως σαρκωμένο Θεό. Είναι η θεά του Αθεάτου. Η δράσις του Αοράτου.

• Τον είδαμε στο Σταυρό και θαυμάσαμε την αγάπη Του και το μυστήριο της θείας κενώσεως.

• Τον είδαμε, όπως τον έδειξε ο Πιλάτος, λέγοντας: «Ίδε ο άνθρωπος» (Ιωάν. 19,5).

• Τον είδαμε στην Ανάστασι και θαυμάσαμε τη δύναμή Του.

• Τον είδαμε στα θαύματά Του και πιστέψαμε στην ευεργετική Του αγάπη.

• Τον είδαμε να περπατά στα κύματα και θαυμάσαμε την εξουσιαστική Του παρουσία.

• Τον είδαμε και τον βλέπουμε, όπως η Εκκλησία μας τον δείχνει και μας καλεί συνεχώς: «Έρχου και ίδε» (Ιωάν. 1,47).

• Τον είδαμε, όπως μας τον περιγράφουν οι αυτόπτες μάρτυρες, που μας βεβαιώνουν: «Εωράκαμεν τον Κύριον» (Ιωάν. 20,25).

Με τα μάτια του τότε

Πότε Τον είδαμε; Είδαμε το Χριστό τότε, που περπατούσε στη γη. Με τα μάτια της δικής Του αγάπης.

Αλλά στην περικοπή της μελλούσης κρίσεως σημειώνει ο Ίδιος, ότι τον βλέπουν οι άνθρωποι και με τα μάτια της δικής τους συμπαιθείας στο πονεμένο πέρασμα Του.

— *Με είδατε πεινασμένο! Με είδατε διψασμένο! Με είδατε ξένο! Με είδατε ασθενή! Με είδατε γυμνό! Με είδατε φυλακισμένο!*

• Τον είδαμε να πεινάη. Είδαμε να πεινάη Εκείνος, που είναι ο Άρτος της ζωής (Ιωάν. 6,35). Είδαμε την πλούσια αγάπη να κενώνεται τόσο, ώστε να φθάνη στην εκούσια πείνα και στην εκούσια πείνα. Η αγάπη του Χριστού είναι ο πλούσιος, που θέλησε να γίνη ζητιάνος.

Κι ενώ είδαμε το Χριστό, τον τροφέα της κτίσεως, σαν Άρτο, να τρέφη πέντε χιλιάδες στην έρημο, ευλογώντας τα πέντε ψωμιά, ενώ Τον είδαμε στην Παλαιά Διαθήκη να τρέφη το λαό Του με το Μάννα, ο Ίδιος πείνασε κάποτε. Ζήτησε να τραφή από την άκαρπη συκή (Ματθ. 21,32), αλλά καρπό δεν βρήκε.

Ενώ τον ακούσαμε να διακηρύττη «Εγώ ειμι ο Άρτος της ζωής» (Ιωάν. 6,35), ο Ίδιος θέλησε να πεινάση.

Σε βλέπουμε, Κύριε να πεινάς και σήμερα, αφού τόσα παιδιά της γης πεινάνε. Κι είναι δικά Σου κι αυτά τα παιδιά. Κι

ενώ ξέρουμε, Κύριε, ότι αφήνοντας να πεθαίνουν τόσες χιλιάδες παιδιά κάθε μέρα από την πείνα, Εσένα αφήνουμε πεινασμένο, εμείς συνεχίζουμε την αναληγσία μας.

• Τον είδαμε να διψάη. Είδαμε το Νερό, την Πηγή, να διψάη! Αυτό είναι το θαύμα της κενωτικής αγάπης, η εκούσια δίψα του Θεού. Η αγάπη είναι η πηγή, που γίνεται «γη διψώσα».

Είδαμε το Χριστό να είναι «το Ύδωρ το ζών» (Ιωάν. 4,10), να ποτίζει τα σύμπαντα, να δημιουργή τις λίμνες, τις πηγές, τα ρυάκια, τα ποτάμια.

Σε είδαμε, Κύριε, να ποτίξης το διψασμένο λαό Σου στην έρημο, σαν κτύπησε ο πιστός Σου δούλος Μωυσής τη ράβδο του στον κατάξερο βράχο (Εξόδ. 17,6).

Είδαμε, Σου ο Ίδιος με τη ράβδο της αγάπης Σου, με το Σταυρό Σου, να κτυπάς την κατάξερη της αμαρτίας γη και ν' αναβλύζει η πηγή της αφέσεως και της χάριτος.

Σε είδαμε πηγή ανεξάντλητη θαυμάτων και λόγου. Και όμως Σου ο Ίδιος ζήτησες διψασμένος οδοιπόρος λίγο νερό από τη Σαμαρείτιδα, για να ξεδιψάσης (Ιωάν. 4,7), κι εκείνη το θεώρησε τόλμημα.

Σε είδαμε να διακηρύττης, ότι είσαι «το Ύδωρ το ζών» (Ιωάν. 4,7), κι όμως Σου ο Ίδιος πάνω στο Σταυρό ανέκραξες «Διψώ» (Ιωάν. 19,20) και δεν βρέθηκε ένα ποτήρι νερό να ξεδιψάσης.

Σε είδαμε να προσφέρει το ηδύποτο της αιώνιου ζωής, το αίμα Σου, να το πιουν όλοι και κάλεσες όλους με το «Πίτε εξ αυτού πάντες» (Ματθ. 26,27), και για Σένα δεν βρέθηκε κανείς να σου δώση μία σταγόνα νερό για τα μαραμμένα Σου

χειλή, παρά Σε πότισαν χολή και ξύδι (Ματθ. 27,48).

• Τον είδαμε ξένο. Τον νοικοκύρη του σύμπαντος Τον είδαμε άστεγο και ξένο. Αυτό είναι το θαύμα της αγάπης, που «πάντα στέγει» (Α' Κορ. 13,7) κι εκείνη παραμένει άστεγη.

Σε είδαμε, Χριστέ, να κατασκευάζης το ωραιότερο ξενοδοχείο για τον άνθρωπο, τον παράδεισο, και Σου να μην έχης «που την κεφαλήν κλίνη» (Ματθ. 8,20).

Σε είδαμε να καλής όλους τους ανθρώπους, για να τους στεγάσης στη βασιλεία της χαράς Σου, και Σου αφέθηκες άστεγος, ξένος. Σε έστειλαν μέσα σε μία σπηλιά, ανάμεσα στα ζώα, να γεννηθής. Σε αφήσαν εξόριστο μικρό παιδί στα μέρη της Αιγύπτου να τριγυρνάς.

• Τον είδαμε γυμνό. Ή μάλλον, είδαμε γυμνό τον Στολισμένο, Αυτόν, που περιβάλλεται «το φώς ως μάτιον» (Ψαλμ. 103,2).

Σε είδαμε γυμνό πάνω στο Σταυρό, Εσένα, που είσαι ντυμένος τη στολή της Θεότητας.

Αυτό είναι η αγάπη. Όλους τους ντύνει, όλους τους περιθάλλει, όλους τους ζεσταίνει, η ίδια όμως είναι απλή, χωρίς φπασίδια.

Σε είδαμε, Χριστέ, να ντύνης τα λουλούδια με την πιο όμορφη στολή (Λουκ. 12,27). Και συ ανέβηκες γυμνός πάνω στο Σταυρό, ντυμένος όμως την πιο όμορφη αγάπη.

Σε είδαμε γυμνό στο Πάθος. Σου πήραν το μοναδικό σου ένδυμα, τον άρραφο χιτώνα (Ιωάν. 19,23), χωρίς φυσικά να μπορούν να Σε απογυμνώσουν από τον

άρραφο και άρρηκτο χιτώνα της θείας ουσίας.

Σε είδαμε φτωχό και απλό, στερούμενο και γυμνό. Άραγε ποια σχέση με Σένα, Χριστέ, μπορούμε να έχουμε εμείς, που διαθέτουμε στολές και στολές και άλλες στολές; Σε βάζουμε με την ευσεβή φαντασία μας Εσένα, το γυμνό του Σταυρού, τον οδοιπόρο του ενός ενδύματος, δίπλα απ' εκείνους, που λένε, ότι σε εκπροσωπούν σήμερα, και δεν αντέχουμε. Πώς Σε παραμορφώσαμε! Πώς λαμπροφορέμενοι και χρυσοστολισμένοι λειτουργοί της επιδείξεως τολμούν να λένε, ότι είναι συνεχιστές της δικής σου απέριτης παρουσίας;

• Τον είδαμε ασθενή. Ή μάλλον, είδαμε την παντοδυναμία να φαίνεται, να γίνεται, αδυναμία! Αυτό σημαίνει κενωτική αγάπη. Είναι ο Δυνατός, που έχει ακόμα κι αυτή τη δύναμη, να γίνεται αδύνατος!

Σε είδαμε, Κύριε, να γιατρεύης όλους τους ασθενείς. Κι όμως Σου θέλησες να βυθισθής μέσα στην οδύνη του Σταυρού. Σε είδαμε, όπως προφητικά Σε είδε ο Ησαΐας, «εν πληγή και εν κακώσει» (Ησ. 53,3-4).

Σε είδαμε να ρωτάς τον παράλυτο, τον δεμένο τόσα χρόνια πάνω στο κρεβάτι, και να σου λήη «Άνθρωπον ουκ έχω» (Ιωάν. 5, 7). Κι όμως και Σου ο Ίδιος έμεινες μόνος πάνω στο δικό σου κρεβάτι, το Σταυρό.

• Τον είδαμε στη φυλακή. Ή μάλλον, είδαμε την απόλυτη Ελευθερία να γίνεται εξάρτησις και να περιορίζεται. Αυτό είναι η αγάπη. Σκλαβώνεται η ίδια, για ν' απελευθερώση τους άλλους.

Σε είδαμε, Χριστέ, ν' απεξαρτάς τους ανθρώπους από την αμαρτία και το θάνατο. Κι όμως ο Ίδιος δέχτηκες να συλληφθής, να δεθής, να φυλακισθής, να παραδοθής στα χέρια κακοποιών, να καρφωθής πάνω στο ξύλο.

ΑΓΑΠΗ! Πώς σε λένε;

Πότε Σε είδαμε;

Και σήμερα, Χριστέ Σε βλέπουμε. Αλλά κάνουμε, πως δεν Σε βλέπουμε.

Σε βλέπουμε, όταν την Αγάπη βλέπουμε, όταν την Αγάπη ζούμε, όταν την Αγάπη προσφέρουμε.

Αγάπη! Πώς σε λένε;

— *Με λένε ψωμί στους πεινασμένους.*

Αγάπη! Πώς σε λένε;

— *Με λένε νερό στους διψασμένους.*

Χαρά στους πληγωμένους.

Αγάπη! Πώς σε λένε;

— *Με λένε επίσκεψι, στους ασθενείς, στους χώρους του ανθρώπινου πόνου.*

Αγάπη! Πώς σε λένε;

— *Με λένε στέγη στους αστέγους.*

Απεξάρτησι για τους εξαρτημένους.

Αγάπη! Πώς σε λένε;

— *Με λένε προτεραιότητα. Πρώτη εγώ θέλω νάμαι, ενώ σεις τελευταία με κατατάσσετε.*

Αγάπη! Πώς σε λένε;

— *Με λένε παράδεισο! Τον αδελφό σας, που τον βλέπετε, αν δεν τον βοηθήτε, το Θεό, που δεν Τον βλέπετε, πώς λέτε ότι Τον αγαπάτε; (Α' Ιωάν. 4,20). Όποιος δεν είδε το Χριστό εδώ στο πρόσωπο των πονεμένων, δεν θα τον δη κι εκεί, ως πρόσωπο της Θεότητας.*

Αγάπη! Πώς σε λένε;

— *Με λένε Χριστό! Τα μάτια, που μ' αυτά βλέπετε το Χριστό, είναι τα δικά μου μάτια.*

Αγάπη! Πάρε μας στα φτερά σου! Χάρισε μας τη δική σου παρηγοσία, ώστε ν' αξιωθούμε εκείνου του «Δεύτε οι ευλογημένοι τον Πατρός μου...».

Αρχιμ. Δανιήλ Γ. Αεράκης

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟ ΞΕΡΟΥΜΕ;

Να γιατί «δικδικούν» οι Αλβανοί εθνικιστές την Ήπειρο, οι Σκοπιανοί τη Μακεδονία, οι Τούρκοι τη Θράκη και το Αιγαίο! (γιατί από πίσω τους βρίσκονται οι Αμερικάνοι που θέλουν να λεηλατήσουν και να ληστέψουν τον εθνικό μας πλούτο).

Τον Φεβρουάριο του 1998 έφτασε στην δημοσιότητα έρευνα που αφορούσε την μεγαλύτερη συγκέντρωση **ραδονίου** στον Ελληνικό χώρο και συγκεκριμένα στο χωριό Νεράιδα Θεσπρωτίας. Η μέτρηση ήταν 9550 μπικερελ ανά τετραγωνικό μέτρο και με όριο επιφυλακής τα 150!

Παρόμοιες υψηλές μετρήσεις είχαμε και στις περιοχές Σερρών, Θεσσαλονίκης, Μύκονου, Καβάλας, Ικαρίας, Λέσβου, Φθιώτιδα, Λουτράκι, Νιγρίτα, Σουρωτή (1), κλπ. Το ραδόνιο είναι φυσικό ραδιενεργό στοιχείο και για όσους γνωρίζουν, αποτελεί ένδειξη για την ύπαρξη στο υπέδαφος των άνω τουλάχιστον περιοχών ΟΥΡΑΝΙΟΥ. Στο όρος Παγγαίο στην Καβάλα επίσης υπάρχει ήδη έντονο ενδιαφέρον από ξένο επενδυτή για την εξόρυξη των τεράστιων κοιτασμάτων χρυσού. Στην Ολυμπιάδα Χαλκιδικής ήδη έχει ξεκινήσει η εκμετάλλευση του εκεί υπεδάφους από την TVX Gold του George Soros, η οποία περιέχει αρκετό χρυσό, αλλά και ουράνιο!!!

Σε κάθε έλληνα αντιστοιχούν 96.000.000.000 \$.

Χρυσός: Μπορεί να αποφέρει κρατικά έσοδα ύψους 500 εκατ. ευρώ ετησίως και να εξασφαλίσει πάνω από 7.000 θέσεις εργασίας.

Γεωθερμικά πεδία: Αν αξιοποιούνταν η ενέργεια που θα προέκυπτε, θα ισοδυναμούσε με 160.000 τόνους πετρελαίου ετησίως.

Πετρέλαιο: Ένα δισ. βαρέλια είναι τα πιθανά απολήψιμα αποθέματα αργού στο Βορειοανατολικό Αιγαίο.

Ουράνιο: 10.000 τόννοι στο υπέδαφος της Βόρειας Ελλάδας.

Μία απόρρητη έκθεση που ήρθε στο φως με δημοσίευμα της εφημερίδας «Επενδυτής» στις 23/2/96, αναφέρει για τα αποτελέσματα των μετρήσεων του ΙΓΜΕ (Ίδρυμα Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών). Γύρω στο ποσό των 100 τρισεκατομμυρίων δραχμών εκτιμάται η αξία των κοιτασμάτων ουρανίου και άλλων σπανίων μετάλλων για δορυφόρους και πυραύλους. Το κείμενο της έρευνας υπογράφεται από επτά διακεκριμένους Έλληνες επιστήμονες και κάνει λόγο για κοιτάσμα ουρανίου που περιέχει 300 εκατομμύρια τόνους με συμπύκνωμα ουρανίου 16%, καθώς και σπάνια άλλα ορυκτά όπως ρουτίλιο, λουτέσιο και λανθάνιο, που έχουν εξαιρετικά ειδικές χρήσεις στην κατασκευή πυραυλικών συστημάτων. Αναφέρεται ΜΟΝΟΝ για την περιοχή του όρους Σύμβολο του νομού Καβάλας. Αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα κοιτάσματα ουρανίου ΔΙΕΘΝΩΣ. Η αξία του εμπλουτισμένου ουρανίου 235 στην διεθνή αγορά (1998) είναι 20.000 δολάρια το γραμμάριο.

Ο κοσμήτορας της πολυτεχνικής σχολής και πρόεδρος του τμήματος χημικών μηχανικών Βασίλειος Παπαγεωργίου, πραγματοποίησε διάλεξη με θέμα «Η Βαριά βιομηχανία στην Ελλάδα», η οποία είχε να κάνει με τα αποτελέσματα και της δικής του έρευνας 30 ετών. Εντυπωσιακό ήταν το ότι σε όλα τα σημεία η ερευνά αυτή συμφώνησε με τα αποτελέσματα παλαιότερας αντίστοιχης έρευνας της δεκαετίας του 1940 που τυχαία είχε φτάσει στα χέρια του. Ο εν λόγω καθηγητής αναρωτιέται πως είναι δυνατόν η Ελλάδα να μην έχει αυτή τη στιγμή ήδη στημένη βαριά βιομηχανία την στιγμή που διαθέτει όχι μόνον ΟΛΕΣ τις απαραίτητες πρώτες ύλες (στρατηγικά ορυκτά) και μάλιστα σε αφθονία, αλλά και για ορισμένα από αυτά, είναι η ΜΟΝΑΔΙΚΗ παραγωγός χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και συγκεκριμένα:

Λιγνίτης: Ως ορυκτό για την παραγωγή ενέργειας από την καύση του με λιγοστή μόλυνση του περιβάλλοντος. Η Ελλάδα διαθέτει τόσο πολύ λιγνίτη, που εάν τον εκμεταλλεύονταν από νωρίς, θα είχε γλιτώσει πολλαπλάσια δισεκατομμύρια από την εισαγωγή πετρελαίου.

Αλουμίνιο: Εδώ και μερικά χρόνια η Γαλλία ελάττωσε την παραγωγή της σε αλουμίνιο και η Ελλάδα πλέον είναι πρώτη στην Ευρώπη σε παραγωγή του αλουμινίου, με χιλιάδες εφαρμογές.

Βωξίτης: Η Ελλάδα είναι η μεγαλύτερη βωξίτοπαραγωγός χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο βωξίτης χρησιμοποιείται και στην κατασκευή αεροσκαφών, ηλεκτρικών συσκευών, μεταλλικών κατασκευών και αλλού.

Μαγγάνιο: Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που περιέχει στο υπέδαφος της κοιτάσματα μαγγανίου. Τα κυριότερα κοιτάσματα έχουν εντοπισθεί στο νομό Δράμας.

Νικέλιο: Και για αυτό το στρατηγικό ορυκτό όπως ανέφερε ο κύριος Παπαγεωργίου, η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σημαντικά κοιτάσματα νικελίου στο υπέδαφος της. Υπάρχει ένα συγκρότημα παραγωγής νικελίου, του μεγαλύτερου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά εξάγεται στο εξωτερικό όπως και όλα σχεδόν τα υπόλοιπα όσα εξορύσσονται.

Σμηκτίτες: Η Ελλάδα είναι η δεύτερη χώρα στον κόσμο μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες στην εξόρυξη

σμηκτιτών, οι οποίοι έχουν μεγάλο εύρος εφαρμογών, όπως η διάθεση αποβλήτων, τα φάρμακα, τα καλλυντικά και άλλα.

Μαγνήσιο: Ο μαγνήσιος που εξάγει η χώρα μας, καλύπτει το 46% της συνολικής παραγωγής της Δυτικής Ευρώπης.

Χρωμίτης: Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει στο υπέδαφος της σημαντικά εκμεταλλεύσιμα κοιτάσματα χρωμίτη. Τα σημαντικότερα κοιτάσματα βρίσκονται στο Μπούρινο Κοζάνης και χρησιμοποιούνται κυρίως για την παραγωγή ανοξείδωτου χάλυβα.

Ουράνιο: Όπως ανέφερε η μοναδική χώρα μεταλλεύματα έχουν εντοπισθεί στην Κεντρική Μακεδονία και στην Θράκη. Το τεύχος της 28ης Απριλίου 1999 της εφημερίδας «Αθηναϊκή» είχε ως τίτλο «Θησαυροφυλάκιο η Βόρεια Ελλάδα» και αναφερόταν σε αυτό ακριβώς το θέμα. Η Θράκη λοιπόν είναι ένας στρατηγικός κόμβος, διότι εκτός των πλουσίων κοιτασμάτων ουρανίου, χρυσού και πετρελαίου, επιπλέον από εκεί πρόκειται να περάσει στο μέλλον και ο αγωγός φυσικού αερίου και πετρελαίου «Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης» Αγωγός μεταφοράς καυσίμων από Κασπία προς τη Δύση.

Πετρέλαιο: Υπάρχει άφθονο στο Αιγαίο. Στην ίδια διάλεξη για τα στρατηγικά ορυκτά του κυρίου Παπαγεωργίου έγινε εκτενής λόγος για τα πετρέλαια στο Αιγαίο. Καμία κυβέρνηση δεν είχε μέχρι τώρα το θάρρος να παραδεχθεί την ύπαρξη πλουσιότατων κοιτασμάτων πετρελαίου στο Αιγαίο και ότι το παιχνίδι με την Τουρκία στην ουσία εκεί παίζεται. Υπάρχουν εδάφια του αρχαίου ιστορικού Ηροδότου που κάνει λόγο για την «εύφλεκτη πίσσα». Είναι ακόμη γεγονός γνωστό ότι οι Γερμανοί επί κατοχής είχαν ήδη χαρτογραφήσει όλη την Ελλάδα, αφού άμεσα τους ενδιέφεραν και τότε οι όποιες πηγές ενέργειας για την στρατιωτική τους μηχανή. Με την πτώση του Χίτλερ, οι σχετικοί χάρτες και πληροφορίες έφτασαν και στα χέρια των Αμερικανών της εποχής. Τα τελευταία χρόνια και με την βοήθεια ειδικών δορυφορικών φωτογραφήσεων είναι γεγονός ότι ήδη υπάρχουν ασφαλή στοιχεία για την ύπαρξη πλουσίων πετρελαϊκών κοιτασμάτων στο Αιγαίο. Ο πρώην πρεσβευτής της Αμερικής στην Ελλάδα Nicholas Burns σε ζωντανή εκπομπή στο κανάλι MEGA είχε κι αυτός επισήμως παραδεχθεί ότι υπάρχει όντως πετρέλαιο στο Αιγαίο και ότι αυτό ουσιαστικά δημιουργεί την ένταση μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Σύμφωνα με αποτελέσματα ερευνών που σπρήχτηκαν σε δορυφορικούς χάρτες είναι πλέον γεγονός αναμφισβήτητο ότι: Τα πλουσιότερα κοιτάσματα πετρελαίου στον Ελληνικό χώρο υπάρχουν ανατολικά της νήσου Θάσου, στον Θερμαϊκό Κόλπο, στην περιοχή των Δωδεκανήσων και συγκεκριμένα στην περιοχή κοντά στα Ίμια, στην Ζάκυνθο και στην Φλώρινα. Επίσημη δήλωση του καθηγητή πυρηνικής φυσικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κυρίου Παπαστεφάνου, αναφέρει μεταξύ άλλων τα εξής: «Από παλιά διέβλεπα ότι, όπως και στην υπόθεση των κοιτασμάτων πετρελαίου στο Αιγαίο, έτσι και στην υπόθεση του ουρανίου, ίσως να μην δόθηκαν ποτέ στις ελληνικές κυβερνήσεις τα πλήρη αποτελέσματα των γεωλογικών ερευνών που έκαναν στην Δράμα και τη Θράκη οι Αμερικανοί ερευνητές...» **Ένα εύλογο ερώτημα είναι το γιατί η Ελλάδα να έχει πετρέλαιο και σημαντικά ορυκτά σε τέτοιες ποσότητες. Σε αυτό απαντούν οι γεωλόγοι λέγοντας τα εξής:**

Όσον αφορά το πετρέλαιο είναι γνωστό στους γεωλόγους ότι ολόκληρο σχεδόν το σημερινό Αιγαίο Πέλαγος ήταν κάποτε μία απέραντη πεδιάδα με πλούσια βλάστηση η οποία στην πορεία κατεποντίσθη για να δημιουργήσει μετά από χιλιάδες χρόνια το σημερινό Αιγαίο Πέλαγος. Οι υδρογονάνθρακες των δασών έγιναν πετρέλαιο. Όσον αφορά τα σπάνια μέταλλα, εξηγείται εύκολα κι αυτό την στιγμή που ως γνωστόν καθώς η τεκτονική πλάκα της Αφρικής υποχωρεί κάτω από αυτήν της Ευρώπης, δημιουργεί μεταξύ άλλων και κατάλληλες προϋποθέσεις δημιουργίας τέτοιου είδους μεταλλευμάτων.

Υπάρχουν βάσιμες υποψίες και για άλλα «περιεργα» και πανάκριβα συστατικά στο υπέδαφος μας, όπως το ΟΣΜΙΟ, ο κόκκινος υδράργυρος κ.ά. για τα οποία η έρευνα συνεχίζεται. Κλεινώντας το θέμα των πετρελαίων στο Αιγαίο, παραθέτω τον καταμερισμό των χώρων ευθύνης των πετρελαϊκών καρτέλ ανά την Ελλάδα, όπως έχουν συμφωνηθεί από το 1975:

- Ανατολικά της Θάσου (OXYDENTAL, του τεζάνου Α. Χάμμερ),
- Κρητικό Πέλαγος, μεταξύ Κάσου και Κρήτης (CHEVRON, συμφερόντων Ροκφέλλερ),
- Κατάκολο Ζακύνθου (ESSO, επίσης του Ροκφέλλερ),
- Επανομή - Σιβωνία - Θερμαϊκός (αμερικανική TEXACO και αγγλοολλανδική SHELL).

Πηγές: Δημοσιεύματα του τύπου, Forum Μ.Π.Ε. logosnews.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ...

Με εθνική καρδιά μίλησε για ακόμη μια φορά ο γνωστός μουσικοσυνθέτης Μίκης Θεοδωράκης. Μετά την αποστομωτική απάντηση, στη κ. Δραγώνα (θα τη δημοσιεύσουμε προσεχώς), με νέα του παρέμβαση εντοπίζει και καυτηριάζει τα μεγάλα προβλήματα της χώρας.

Αναλυτικότερα:

Σ' αυτή την ιστορική καμπή, που βρισκόμαστε, τρία είναι τα κύρια μέτωπα, στα οποία οφείλουμε να πάρουμε σαφή στάση:

Το πρώτο αφορά την Κύπρο και το σχέδιο Ανάν. Το δεύτερο αφορά τα Σκόπια και το όνομα «Μακεδονία».

Και το τρίτο την υπεράσπιση της ελληνικότητας μπροστά στην επίθεση που δέχεται από ελληνικές και διεθνείς οργανωμένες δυνάμεις.

1) **Κύπρος:** Παρά το ότι ο ελληνοκυπριακός λαός απέρριψε το Σχέδιο Ανάν με μεγάλη πλειοψηφία (70%), εν τούτοις τόσο μέσα στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα υπάρχουν πρόσωπα και δυνάμεις που συνωμοτούν, ώστε με την δημιουργία καταλλήλων συνθηκών να το επιβάλουν τελικά, μιας και η επικράτησή του εξακολουθεί να αποτελεί βασικό στόχο της πολιτικής των ΗΠΑ, που θέλουν μ' αυτόν τον τρόπο να εξασφαλίσουν ένα σημαντικό στρατηγικό έρεισμα για τα άμεσα και μακροπρόθεσμα σχέδιά τους στην Μέση Ανατολή.

Είναι ανάγκη λοιπόν να βρεθεί ένας τρόπος, ώστε να ακουστεί η φωνή της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού που δεν συμφωνεί στην εφαρμογή αυτού του Σχεδίου, το οποίο είναι αντίθετο με τα συμφέροντα της Κύπρου και ειδικότερα των Ελληνοκυπρίων, που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του Ελληνικού Έθνους.

2) **Σκόπια:** Δεν θα πρέπει να έχει για μας καμιά απολύτως σημασία το γεγονός ότι τα έχουν ήδη αναγνωρίσει με το όνομά τους πολλά κράτη δια διάφορους εμπορικούς λόγους. Στην πραγματικότητα όσοι το κάνουν, αγνοούν ή και περιφρονούν την ιστορική αλήθεια. Άγνοια ασυγχώρητη, που οδηγεί στην ουσιαστική γελοιοποίησή τους. Το γεγονός και μόνο ότι έτσι θα νομίζουν ότι με την επιλογή τους αυτή θα συνυπάρχουν με τα τρισεγγονα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, θα αποτελεί γι' αυτούς απία χλευασμού και υποτίμησης της σοβαρότητάς τους. Και υποθέτουμε ότι είναι περιπτώσεις επαναλάβουμε εδώ τα λόγια του ίδιου του πρώην Προέδρου των Σκοπίων κ. Γκλιγκόρφωφ, ότι δηλαδή οι Σκοπιανοί είναι Σλαύοι, η εθνικότητα τους Σλαυική και η γλώσσα τους ένα μείγμα Σλαυικής και Βουλγαρικής διαλέκτου.

Εκείνο, όμως, που θα πρέπει να μας αφορά ως Έλληνες, είναι το γεγονός ότι ορισμένοι ηγέτες των Σκοπιανών αποφάσισαν να εκμεταλλευτούν το όνομα «Μακεδονία», ανακηρύσσοντας τους εαυτούς τους ως μοναδικούς απογόνους - κληρονόμους της αρχαίας Μακεδονίας, του Φιλίππου και του Μεγάλου Αλεξάνδρου και με το εύρημα της «Μακεδονίας του Αιγαίου» να διεκδικούν χωρίς ντροπή τα εδάφη της σημερινής ελληνικής Μακεδονίας από δύση σε ανατολή χαράζοντας σαν σύνορα στον νότο τις παρυφές του Ολύμπου! Φτάνουν στο σημείο μάλιστα να διατείνονται ότι η Θεσσαλονίκη, που την προορίζουν ως πρωτεύουσά τους, βρίσκεται σήμερα υπό ελληνική κατοχή!

Πρόκειται για ένα βλακώδες, αισχρό και προσβλητικό παραλήρημα, απέναντι στο οποίο το μόνο που ταίριαζε, σ' ένα υπεύθυνο λαό και ένα υπεύθυνο κράτος είναι η απόλυτη περιφρόνηση. Που σημαίνει ότι δεν δεχόμαστε καμιά σχέση και ακόμα πιο πολύ καμιά συζήτηση μαζί τους. Είτε μόνον μας είτε με τη μεσολάβηση του ΟΗΕ όπως γίνεται σήμερα. Και το μόνο που οφείλουμε να πράξουμε είναι να δηλώσουμε καθαρά ότι εμείς δεν πρόκειται ποτέ να τους χαρίσουμε το όνομα «Μακεδονία» και ότι δεν θέλουμε να έχουμε καμιά σχέση οικονομική και διπλωματική μαζί τους. Κλεινουμε τα σύνορα. Και δεν καταδεχόμαστε ούτε να τους εμποδίσουμε να μπουν στην αγκαλιά του ΝΑΤΟ και της Ευρώπης, που τόσο πολύ επιθυμεί την παρουσία ανάμεσά τους των γνήσιων απογόνων του... Μεγάλου Αλεξάνδρου. (***) Ας τους χαίρονται λοιπόν, μιας και στην πραγματικότητα απολαμβάνουν την πλήρη εύνοια των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, που έχουν ήδη μεταβάλει μαζί με το Κόσσοβο και τα μισά Σκόπια σε μια από τις μεγαλύτερες στρατιωτικές τους βάσεις στον κόσμο.

Με άλλα λόγια αποτελούν ήδη ένα στρα-

τηγικής σημασίας προτεκτοράτο των ΗΠΑ και για τον λόγο αυτόν οι απειλές τους με στόχο τα εδάφη μας θα πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν.

Μετά από όλα αυτά η συμμετοχή μας στις διαδικασίες, που μας επιβάλλονται άνωθεν για δήθεν σύνθετες ονομασίες για όλες τις χρήσεις και πράσινα άλογα - γιατί αυτό που θα γίνει τελικά είναι να παραμείνει το όνομα «Μακεδονία» - αποτελεί απαράδεκτη υποχώρηση, που θίγει την σοβαρότητα και την αξιοπρέπεια μας. Πρέπει να σκεφτούμε σοβαρά ότι η στάση αυτή δεν ταιριάζει σε λαούς όπως ο δικός μας, που είχε το θάρρος να αντιπαθεί στους ισχυρούς σε δύσκολες και κρίσιμες περιόδους προστατεύοντας την ιστορία του, την τιμή και την υπερηφάνειά του.

3) **Το τρίτο και σημαντικότερο** εθνικό πρόβλημα, που θα πρέπει να μας απασχολήσει, είναι η αποκάλυψη και καταγγελία στον ελληνικό λαό των κύκλων, ομάδων και οργανώσεων, που σε συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς επιδιώκουν την κατεδάφιση της ελληνικότητας. Μεταξύ των διεθνών οργανώσεων πρωτεύοντα ρόλο έπαιξε το «Ίδρυμα Σόρος», που συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων των δυνάμεων που αποφάσισαν την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, τον πόλεμο στην Γεωργία και την αποσύνθεσή της, την υποταγή στη Δύση της Ουκρανίας και που σήμερα αναμοχλεύουν τους εθνικισμούς στην Αλβανία προετοιμάζοντας το όραμα για την Μεγάλη Αλβανία με τη δημιουργία του Κοσσοβού και με στόχο την Ήπειρο (Τσαμουριά), αλλά και στα Σκόπια με την ενίσχυση της προβολής της «Μακεδονίας του Αιγαίου». Όσον αφορά τη χώρα μας, με στόχο το χτύπημα της ελληνικότητας αποβλέπουν στην αποδιοργάνωση της συνοχής του ελληνικού έθνους ξεκινώντας από την παραμόρφωση ιδιαίτερα της σύγχρονης ιστορίας μας - πριν, κατά και μετά την επανάσταση του 1821 - και την εξάλειψη του ελληνικού πολιτισμού, παραδοσιακού και σύγχρονου.

Ορισμένοι Έλληνες, ουσιαστικοί πράκτορες αυτών των ύποπτων διεθνών οργανώσεων, εργάζονται εδώ και πολύ καιρό συστηματικά. Έχουν διεισδύσει μέσα στους πλέον σημαντικούς και ευπαθείς τομείς της κοινωνικής μας ζωής, όπως η Παιδεία, η εξωτερική πολιτική, τα ΜΜΕ, καθώς και στους κομματικούς χώρους έχοντας ήδη κατορθώσει να σταθεροποιήσουν ένα σημαντικό προγεφύρωμα με την οικονομική ενίσχυση των ξένων και στηριζόμενοι στην άγνοια των πολλών και στην αποσιώπηση εκ μέρους των ομογενών έχοντων ήδη προξενήσει μεγάλες βλάβες στην παραδοσιακή συνοχή του λαού μας τουλάχιστον ως προς τις παραδοσιακές του αξίες, που τον έκαναν να είναι αυτός που είναι. Σε πείσμα όλων των δεινών που κατά καιρούς δοκιμάζουν την αντοχή του.

Επομένως η καλλιέργεια του πατριωτισμού αποτελεί σήμερα την μοναδική απάντηση, ώστε ο λαός μας να μπορέσει να αποκρούσει ενήμερωμένος, ενωμένως και άγρυπνος αυτό το σατανικό σχέδιο ξεσκεπάζοντας και απομονώνοντας τους εχθρούς του, όποιοι και αν είναι και όπου κι αν βρίσκονται. Αρκετά κοιμηθήκαμε έως τώρα. Καιρός να ξυπνήσουμε, να εγερθούμε, να εξεγερθούμε και ενωμένοι να αντιμετωπίσουμε όπως αρμόζει τους μεγάλους κίνδυνους, που απειλούν την ιστορία, τον πολιτισμό, το ήθος, τις παραδόσεις, και τελικά την ακεραιότητά μας.

Αθήνα, 7.12.2009, Μίκης Θεοδωράκης Διευκρίνισης σχετικάς με την άσκηση VETO

Οι Λαοί γράφουν ιστορία μόνο όταν έχουν τη δύναμη να ψώνουν το ήθικό τους ανάστημα. Σήμερα δεν μας προσβάλλει μόνο η στάση της πολιτικής ηγεσίας των Σκοπίων, αλλά και η συμπεριφορά της Ευρώπης και του ΝΑΤΟ, που απέναντι μας είναι ανιστόρητη, ανήθικη και εχθρική. Από την άποψη αυτή το VETO που μας χάρισαν μόνο και μόνο για να μας ελέγχουν και να μας έχουν στο χέρι κατάντησε για μας «όπλο» φαρμακερό γιατί μας μεταβάλλει σε ουσιαστικούς συνενόχους στην προσβλητική στάση τους απέναντι στη χώρα μας. Αν δεν περιφρονήσουμε όσους μας περιφρονούν, θα γίνουμε ένας λαός ανάξιος των αγώνων και των θυσιών του, ένας λαός ανάξιος της ιστορίας του. Ένας λαός με σκυμμένο το κεφάλι.

Τα τομπούσια που στοίχισαν χιλιάδες ευρώ

ΠΟΣΟ ΚΟΣΤΙΣΕ Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ;

Είχαμε γράψει και παλαιότερα αλλά απάντηση δεν πήραμε γι' αυτό και ξαναγράφουμε: Όταν η επίσκεψη του πατριάρχη στη Φλώρινα για μία μέρα στοίχισε, μόνο στο Δήμο, 83.523 ευρώ, στην δε Καλαμάτα για φαγοπότι και τα σχετικά το ποσό ανήλθε σε 120.000 ευρώ, αναρωτιέται κανείς, πόσο θα κόστισε στη Λάρισα, σε κάθε φορέα, μετά τον επιμερισμό του όλου ποσού.

Σήμερα, που η οικονομία μας έφθασε στο χειρότερο της χάλι-η ανεργία καλπάζει η νεολαία μας ψάχνει έστω και για μια δουλειά stage (αυτά έκλεισαν) εμείς σπαταλούμε χιλιάδες ευρώ για μια φιάσα 1-2 ημερών. Εύλογα γεννιέται το ερώτημα: Είμαστε για τέτοια άσκοπα πατριαρχικά πανηγύρια; Στο κάτω-κάτω η μητρόπολή μας θα μπορούσε να αρνηθεί γιατί δεν ανήκει στη διοικητική εποπτεία του Πατριαρχείου.

Θωλώνει ο νους όταν αναλογίζεται κανείς τις δαπάνες για το αεροσκάφος, τα ξενοδοχεία με τις σουίτες για την πατριαρχική συνοδεία και των υπουργών, για τους 35 δεσποτάδες με τους συνοδούς - διάκους, ιερομόναχους, παπάδες, οδηγούς - τους επίσημους προσκεκλημένους κυβερνητικούς και μη, στρατιω-

τικούς, δημοσιογράφους, προέδρους, Δημάρχους, Νομάρχες, Περιφερειάρχες κ.α. τα αυτοκίνητα, τη βενζίνη, τους οδηγούς, εκατοντάδες αστυνομικούς και τις ειδικές δυνάμεις για τριήμερη διαμονή - φαγητό, εκτός έδρας, ειδική αποζημίωση για μεταφορά, τοποθέτηση και χειρισμό ειδικών μηχανημάτων σύγχρονης τεχνολογίας σε ειδικά σημεία για τον εντοπισμό ανεπιθύμητων.

Παράλληλα με τα λουκούλλεια γεύματα και δείπνα για 500 περίπου άτομα, δόθηκαν και κάποια «ψιλοδωράκια» (αρχιερατική στολή, μίτρες, πατερίτσες, ωμοφόρια, μανικετόκουμπα κ.α.) στην υγεία του λαρισσαϊκού λαού ο οποίος ... κατευχριστημένος που είχε την τιμή να γνωρίσει τον πατριάρχη, θα καταλάβει αργότερα ότι αυτός θα πληρώσει τελικά το «μάρμαρο» είτε με τους άδηλους φόρους του Δημάρχου είτε με τους συνεχείς δίσκους στους ναούς κατά παράκληση του δεσπότη.

Στο λόγο του ο πατριάρχης είχε αναφέρει ότι τον προσκάλεσε ο δεσπότης Ιγνάτιος (δεν ήταν υποχρεωμένος όπως προαναφέραμε). Άραγε γιατί; Ίσως γιατί ποτέ του δεν αισθάνθηκε καλά. Κατέλαβε το θρόνο της μητρόπολης, ζώντας του μητροπολίτη Θεολόγου - πράξη που καταδικάζεται από τους Ιερούς Κανόνες με καθαίρεση -, οδηγώντας τον το γρηγορότερο στο θάνατο. Το αίμα του αγίου Θεο-

λόγου βοά αλλά και οι πιστοί της Λάρισας δεν του το συγχώρησαν ποτέ. Σαν άλλος Κάλν αγωνίζεται να βρει λίγη γαλήνη. Γι' αυτό και προσκαλεί «για ψύλλου πήδημα» άλλοτε συνεπισκόπους και άλλοτε τον Πατριάρχη για να τον βεβαιώσουν ότι είναι «νόμιμος» και να μην ανησυχεί. Έλα όμως που η ένοχη συνείδησή του δεν τον αφήνει να ησυχάσει. Γι' αυτό, με ικετευτικό βλέμμα και λόγο, παρακάλεσε τον πατριάρχη λέγοντας δυο και τρεις φορές με σπαρακτική φωνή: «Μείνον μεθ' ημών!».

Όπως κι αν έχει το πράγμα, η σκληρή πραγματικότητα προσγείωσε τους υπεύθυνους για την πρόσκληση του πατριάρχη και αναμένουμε να μάθουμε - αν μάθουμε - πόσα πλήρωσαν η Μητρόπολη, η Δημαρχία, η Νομαρχία, η Περιφέρεια, η Αεροπορία, το Κράτος, γιατί όπως πληροφορούμαστε το συνολικό ποσό ήταν αρκετό να χρηματοδοτήσει 200 νέους μέσω προγραμμάτων stage για 4-5 χρόνια ή ένα κέντρο υγείας ή ένα ευαγές ίδρυμα τύπου «Κρίκκειου» πλήρως εξοπλισμένο.

Κάποιες πληροφορίες μας λένε πως η Μητρόπολη δεν έβαλε μυαλό και σκοπεύει να καλέσει τον πατριάρχη και πάλι για να εγκαινιάσει το ναό της Αγίας Σοφίας!

Μήπως η είδηση ενδιαφέρει την Κυβέρνηση;

“ΔΑΝΕΙΚΑ ΚΑΙ ΑΓΥΡΙΣΤΑ”

Ρωτάμε για πολλοστή φορά. Τί έγιναν τα δανεικά που πήρε ο ναός στον Τύρναβο από τους ναούς της Λάρισας και της περιοχής και έχει ξεσπάσει γκρίνια μεταξύ επιτρόπων και ιερέων; Μήπως εμπίπουν

στην κατηγορία «των δανεικών και αγύριστων»; Διότι πολλά λέγονται. Μήπως η υπόθεση έγινε απία να έλθει ο παπάς του ναού ως μάρτυρας κατηγορίας σε βάρος της εφημερίδας μας;

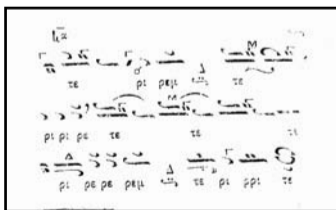
ΣΤΟ «ΤΕ-ΡΙ-ΡΕΜ» ΒΡΕ ΠΑΙΔΙΑ!

Τι στενοχώρια κι αυτή! Δεν μπορούσαν οι καημενούληδες να αντέξουν τις τόσες μέρες του Τριωδίου με νηστεία και προσευχή, και είπαν να ξεδώσουν για λίγο, όπως κάνει ο πολύς κόσμος!

Είχαν μεγάλη στενοχώρια, γιατί αυτή την ημέρα 24-1-10 - Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου, αρχή του Τριωδίου - που στον Τύρναβο κάθε χρόνο ο καρναβαλικός εκδηλώσεις βρισκονται σε έξαρση, κήκε ο αρχαιότερος ναός του Τυρνάβου του αγίου Ιωάννη του Προδρόμου.

Είπαν οι άνθρωποι να ξεσκάνουν και αντί να ψάλλουν τον Κατανυκτικό Εσπερινό και την παράκληση του αγίου, βρέθηκαν στο «ΤΕ-ΡΙ-ΡΕΜ» για ένα τσάι, που σε λίγο μεταβλήθηκε σε Scotch! Αλλά αυτή η ρημάδα η στενοχώρια δεν πνίγεται με ένα ποτηράκι! Ακολούθησαν δύο, τρία ... και χωρίς να τα καταλάβουν έγινε «χουρ σώσε». Πέταξαν τα ... και έπιασαν τα μπαγλαμαδάκια. Οι θαμώνες έμειναν εμβρόντητοι με το μεράκλωμα και τις χορευτικές ικανότητες των «αγίων». Ο δεσπότης, όταν

τον ενημέρωσαν για τα ... κατορθώματα αυτά, δεν έλαβε κάποια ιδιαίτερα μέτρα γιατί ήταν πολύ στενοχωρημένος με το κάψιμο του ναού κ.α.

Όλα αυτά μας θλίβουν κατάβαθα, γιατί εμείς αλλιώς τους ξέραμε και τους θέλουμε τους κληρικούς μας. Ελάτε όμως που ο εκσυγχρονισμός προσέβαλε για τα καλά και τους περισσότερους εκ των «πατέρων»; Αν μάλιστα, προς το συμφέρον όλων, τολμήσουμε να σχολιάσουμε τα γεγονότα, κινδυνεύουμε από τους ίδιους να οδηγηθούμε στα δικαστήρια.

«Ω! tempora, o mores» ω καιροί, ω ήθη!

«Και να μιλήσω δε θέλω και να σιωπήσω δεν μου επιτρέπεται» (Μ. Βασίλειος).

Κάποιος πρέπει να ανακόψει

τον κατήφορο - να υψώσει ένα φράγμα ώστε να φρενάρει το κακό. Κάποιος πρέπει να βροντοφωνάξει στους «αγίους» μητροπολίτες, ότι είναι οι κύριοι υπεύθυνοι αυτών των καταστάσεων, διότι, ενώ θα έπρεπε να πατάσουν, με κάθε τρόπο, τέτοιες παρεκτροπές, αυτοί, εξ απτίας του «φιλάδελφου», όχι μόνον τις καλύπτουν δίδοντας συγχωροχάρτια, αλλά και καταδιώκουν με πάθος κάθε ενάντιο κληρικό ή λαϊκό που θα τους έκανε, καλοπροαίρετα, μια παρατήρηση. Αυτής της στάσης αποτελέσματα είναι και η εμφάνιση «ευσεβέστατου και μακρυγένη ιερομόναχου!» - εξωτερικά - στο προαναφερθέν κέντρο, μαζί με άλλους, ο οποίος με τη μεμπτή συμπεριφορά του στη Θεσσαλονίκη - που συνεχίζεται - παρολίγο να δημιουργήσει διπλωματικό επεισόδιο με την Ιορδανία.

Ποιο «ισχυρό χαρτί» κατέχει ο αββάς, ώστε να μη μπορούν να του επιβάλλουν οι υπεύθυνοι οποιαδήποτε ποινή; Μήπως «τους κρατάει» έχοντας στοιχεία σε βάρος τους;

Ο ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ

Επειδή ορισμένοι ιερείς, ευτυχώς ολίγοι (μετρημένοι στα δάκτυλα της μιας χειρός), μας δημιουργούν προβλήματα, κατά τη διανομή των φύλλων της εφημερίδας μας, αναγκαστήκαμε να επιδώσουμε την παρακάτω εξώδικη διαμαρτυρία μας, την οποία και προς ενημέρωσή σας, παραθέτουμε ως έχει:

Ενώπιον παντός αρμοδίου Δ/ρίου και πάσης Αρχής\Εξώδικη Διαμαρτυρία- Πρόσκληση και Δήλωση

Τριαντάφυλλου Τασιόπουλου, εκδότη και διευθυντού της εφημερίδας «ΑΓΩΝΑΣ», κατοίκου Λάρισας, Αιόλου 20

ΚΑΤΑ

1. Ιερέως....., 2. Ιερομόναχουκαι παντός άλλου συναυτουργού, ηθικού αυτουργού, άμεσου ή απλού συνεργάτου.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

1. Ιερά Μητρόπολη Λαρίσης και Τυρνάβου, Ιωαννίνων 3, Λάρισα και

2. Αστυνομική Διεύθυνση Λάρισας, Παπαναστασίου 86, Λάρισα (κ. Παναγιώτη Νάνη)

Η μηνιαία εφημερίδα μας, των Αγωνιζομένων Χριστιανών, με την ονομασία «ΑΓΩΝΑΣ», εκδίδεται νόμιμα από το έτος 1997 και μέχρι σήμερα, κατόπιν της Κοινής Υπουργικής απόφασης 14749/Ε/7.8.1997 του τότε Υπουργείου Τύπου και ΜΜΕ (σήμερα Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας και Ενημέρωσης), με τον κωδικό αριθμό 1603, με αποκλειστικό σκοπό την σωστή ενημέρωση και πληροφόρηση του αναγνωστικού κοινού και κυρίως των Ορθοδόξων Χριστιανών, στους οποίους και απευθύνεται, με παράλληλη σπληνίτευση, όταν αυτό απαιτείται, για τα κακώς κείμενα, τόσο στην τοπική μας Εκκλησία, όσο και στην Ορθοδοξία παγκοσμίως, και προπάντων για όσα σκανδαλίζουν και πληγώνουν το πλήρωμα της Εκκλησίας μας, όπως ήταν το σκάνδαλο του Ιερού Προσκυνηματος της Αγίας Παρασκευής των Τεμπών και άλλα, τα οποία προκάλεσαν και διήγειραν το κοινό αίσθημα και την κοινή αγανάκτηση, και τα οποία ήλθαν στην επιφάνεια και οδηγήθηκαν οι ένοχοι στη Δικαιοσύνη και με τη δική μας συμβολή.

Μακράν ημών οιαδήποτε αίρεση και απόκλιση, από τα όσα υιοθετήθηκαν στις Οικουμενικές Συνόδους, από τους Πατέρες της Ορθόδοξης του Χριστού Εκκλησίας μας, που είναι σύμφωνα με την διδασκαλία, τη ζωή και τα θαύματα, του Αρχηγού της Πίστώς μας. Αιρετικοί και προπάντων, κοινοί συκοφάντες και υβριστές, είναι όσοι κατά καιρούς, (και ευτυχώς αυτοί είναι ολίγοι), προσπαθούν να σκιάσουν το πεντακάθαρο, Ορθόδοξο Χριστιανικό μας έργο και ιδιαίτερα εκείνοι, που ενοχλούνται, επειδή δημοσιοποιούμε τις πράξεις και παραλείψεις τους, τις μη σύμφωνες και αρμόζουσες με τα διδάγματα της Ορθοδοξίας μας, την διδασκαλία, τη ζωή και το έργο του Μονοχίτωνα και Ακτήμονα Αρχηγού της Πίστώς μας Ιησού.

Τα φύλλα της εφημερίδας μας αυτής, διανέμουμε δωρεάν στο αναγνωστικό κοινό, σε κάθε χώρο, χωρίς να ενοχλούμε κανέναν, απόλυτα προαιρετικά, αλλά και έξω από τους Ιερούς Ναούς μας και τις θρησκευτικές συναθροίσεις, όπου και αν αυτές γίνονται, γιατί έχουμε το προς τούτο δικαίωμα, κατά πάντα νόμιμο και επιτρεπτό, που πηγάζει από τις Συνταγματικές κατοχυρωμένες αρχές της ελευθερίας του τύπου, της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και της επί παντός θέματος πληροφόρησης του πολίτη.

Παρά ταύτα, όμως, ορισμένοι Ιερείς (ευτυχώς μέχρι σήμερα ολίγοι), μάλλον καθοδηγούμενοι από τους ιεραρχικά προϊσταμένους τους, που κατά καιρούς ελέγξαμε τις πράξεις και παραλείψεις τους, μας δημιουργούν τελευταία προβλήματα στην διανομή των φύλλων της εφημερίδας μας και μάλιστα, από τα μεγάφωνα των Εκκλησιών, μας αποκαλούν αιρετικούς και προτρέπουν τους πιστούς, να μην παίρνουν την εφημερίδα μας. Μεταξύ των ολίγων αυτών, δυστυχώς, είσαστε και εσείς.

Επειδή, η συμπεριφορά σας αυτή, όχι μόνον ευρίσκεται έξω από κάθε έννοια δικαίου, ηθικής και δεοντολογίας, αλλά σίγουρα ευρίσκεται και εντός των ορίων της ποινικής μας νομοθεσίας, αφού απροσημάτιστα τελείτε τα εγκλήματα της συκοφαντικής δυσφήμισης και της εξύβρισης (άρθρα 361, 362 και 363 ΠΚ).

Επειδή, η υπομονή μας έχει προσεγγίσει τα όριά της, (άλλωστε και του Κυρίου μας, η υπομονή Του είχε φθάσει στα όρια, εξαιτίας των αυθαιρεσιών των χρηματιστών και εμπόρων στο Ναό), διαμαρτυρούμενοι έντονα, για την συμπεριφορά σας αυτή, την και ποινικώς κολάσιμη, σας καλούμε, όπως παύσετε του λοιπού, να μας δημιουργείτε οποιαδήποτε προβλήματα, κατά την διανομή των φύλλων της εφημερίδας μας. Άλλως, σας δηλώνουμε, ότι θα στραφούμε εναντίον σας, στα τε ποινικά και αστικά Δικαστήρια, αιτούμενοι, πλην άλλων, και χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης, για προσβολή της προσωπικότητάς μας.

Με τη ρητή επιφύλαξη παντός ετέρου νομίμου δικαιώματος των εντολέων μου, αρμόδιος δικαστικός επιμελητής παραγγέλλεται να επιδώσει την παρούσα, προς τους οποίους απευθύνεται, αλλά και κοινοποιείται, προς γνώση τους και για τις νόμιμες συνέπειες, αντιγράφοντας αυτή όπως έχει στην επιδοτήρια έκθεση.

Επικολλήθηκε

Λάρισα, 24 Φεβρ. 2010
Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος